

DISCLAIMER IMPORTANT

ACEASTA CARTE A FOST SCRISA ACUM 20 DE ANI. MECANISMELE FINANCIARE SI FISCALE DESCRISE NU MAI SUNT ACTUALE. INTRE TIMP, MEDIUL JURIDIC SI FISCAL EUROPEAN S-A SOFISTICAT SI S-A SCHIMBAT FUNDAMENTAL.

CE RAMANE RELEVANT ESTE DOAR MODUL DE CONSTITUIRE A COMPANIILOR AMERICANE SI BAZA LEGALA PE CARE ACESTEA NU PLATEAU IMPOZITE LA MOMENTUL RESPECTIV.

ATENTIE: ACEASTA CARTE A FOST SCRISA INAINTE DE PATRIOT ACT, DUPA CARE LUMEA S-A SCHIMBAT RADICAL. NU RECOMAND NIMANUI SA UTILIZEZE ASTAZI COMPANII AMERICANE SI NICI SA FOLOSEASCA INFORMATIILE DIN ACEASTA CARTE CA GHID PRACTIC.

SUBLINIEZ INCA O DATA: ACEASTA CARTE A FOST SCRISA ACUM 20 DE ANI SI A FOST VANDUTA INTR-O TIRAJ DE 34.000 DE EXEMPLARE PRIN INSERTIE IN REVISTA CAPITAL.

NU FOLOSITI CE ESTE SCRIS AICI FARA SA VERIFICATI CU PROFESIONISTI IN DOMENIU SI FARA SA TINETI CONT DE LEGISLATIA ACTUALA.

Kiss Laszlo

Statele Unite paradis fiscal

În pofida acurateței informațiilor, sfaturile cuprinse în această lucrare nu se constituie consultanță personalizată concretă în chestiuni legate de impozitare. Fiecare caz concret este unic, cu particularitățile lui specifice.

Autorul și editura nu își asumă nici o răspundere în cazul interpretării greșite a conținutului cărții, respectiv erorilor apărute în cazul aplicării acesteia și a daunelor materiale sau morale survenite.

Lucrarea are la bază legislația federală americană în materie fiscală și comercială în vigoare la data de 16 august 2005.

Cuvânt înainte

Titlul cărții este de la sine provocator: un paradis fiscal în Statele Unite?

În lumea de azi, zgomotoasă și dinamică, este foarte greu de auzit un sunet clar. Mass-media, care domnesc tiranic asupra noastră, au împins atât de sus pragul de reacție al oamenilor în așa fel încât astăzi cu greu suntem capabili să deslușim corect ce este cu adevărat important pentru noi din marea de nimicuri. Din păcate, țânțarul și armăsarul se contopesc mult prea des pe retina unora.

Unul dintre caii de bătaie predilecți pentru oamenii de presă îl constituie offshore-urile. Simpla menționare a acestui cuvânt le umple mințile cu conspirații, afaceri tenebroase, spălări de bani și, ca urmare, în paginile jurnalelor începe să se audă zăngănit de cătușe.

Trist. Cu atât mai mult, cu cât pariem un dolar contra pietricele că un sondaj în rândul oamenilor de presă și a oamenilor politici (ca să nu pomenim de publicul larg), ar revela o crasă ignoranță.

În conceperea cărții, autorul a fost motivat de faptul că a dorit să înzestreze cu informații corecte și utile pe cei care vor să vorbească și să acționeze în cunoștință de cauză.

Ne-am străduit, nu în cele din urmă, să redactăm informația evitând repetiții de prisos și frazele lungi și de neînțeles întâlnite, vai, atât de des atât în scorțoșenia limbajului pseudoacademic fără fond, cât și în noul limbaj de lemn caracteristic mediilor de afaceri. Am vrut ca totul să fie lizibil ușor, dar nu facil, fără nevoia de interpretare a diferitelor referințe încrucișate și note de subsol.

Nu ne pregătim să dăm buzna tropăind în aula Academiei cu această lucrare și nici nu intenționăm să ne facem un culcuș calduț printre tezaurele științelor fundamentale juridice sau economice izvorâte din cărțile clasice de specialitate.

Cartea noastră se adresează omului de astăzi, de aici și acum, celor pentru care informația are valoare atâta vreme cât este corectă, completă și, mai presus de toate, are aplicabilitate practică.

În ceea ce privește valabilitatea, cartea noastră este ca și vinul. Astăzi este foarte savuros, frumos și gustos, dar nu se știe după trecerea a 10 ani ce va ieși din sticlă. Nici noi nu rezervăm viață lungă cărții noastre, cu atât mai mult cu cât lucrurile se

schimbă din ce în ce mai repede. Dar specialiștii în offshore rămân mereu la dispoziția celor interesați, gata oricând să ofere cele mai noi și mai acurate informații din domeniu.

Dorim, deci, tuturor celor care învârt paginile cărții noastre, o petrecere plăcută și utilă a timpului.

Măsurabilă în dolari, bineînțeles!

Kiss Laszlo

Ce este offshore-ul și ce vrea el

Orice contract comercial serios și profesionist întocmit are la început, enumerate și definite, noțiunile de bază folosite. De exemplu, ce se înțelege prin “cumpărător” sau “vânzător”, ce acoperă expresia “prestație”, ce înseamnă ”forță majoră” și așa mai departe.

În ce privește tema noastră, offshore-urile din Statele Unite, există două noțiuni cheie care necesită o explicație detaliată.

Prima este cea din titlu: **paradis fiscal**. Expresia originală în limba engleză este **tax haven**, dar întâlnim frecvent și **tax haven's countries** (țări paradis fiscal). Ambele exprimă, în fond, același lucru. **Această definiție este atribuită, de obicei, acelor state sau teritorii constituționale (semi)independente ale unei țări mari, care oferă reduceri de impozit sau o parțială, respectiv totală scutire de impozit pentru companiile înregistrate pe teritoriul lor.** Între aceste teritorii se află Insulele Bahamas, Insulele Britanice-Virgine, Insulele Seychelles, Belize, Panama și altele.

Caracteristica comună a paradisurilor fiscale enumerate este că, în ce privește mărimea lor, toate sunt țări mici sau insule. De asemenea, se poate spune despre ele că înregistrarea companiilor și statutul lor avantajos de plată a impozitului este sau a fost reglementat de legi speciale. Folosirea timpului trecut nu este întâmplătoare. La explicarea acestui lucru vom reveni mai târziu.

Pe lângă paradisul fiscal, apare automat și denumirea de “firmă offshore”. **Termenul offshore înseamnă, la origini, departe de țarm.** Americanii folosesc cuvântul “offshore” și ca indicator ce marchează activități de afaceri în afara Statelor Unite.

Definiția răspândită pentru “offshore” în lume este mult mai extinsă. Dacă veți căuta în oricare dintre programele de navigare pe Internet, atunci vor apărea foarte multe site-uri care sunt diferite de tema abordată în această carte. În multe țări europene, termenul servește pentru desemnarea extragerii de petrol, în vreme ce în alte cazuri, are legătură cu navigația. Sau se întâmplă să îl putem citi pe site-ul unei nave de croazieră de lux care este în căutare de personal pentru angajare.

Întorcându-ne la tema noastră, se poate spune că prin „firmă offshore” se înțelege o companie care a luat ființă într-unul din paradisurile fiscale și, potrivit legislației valabile,

beneficiază de reduceri de impozit sau este scutită total de acesta. Scutirea totală de impozite nu este o noțiune sută la sută adevărată. Și în cazul acesta există, de obicei, o sumă fixă între 100 și 1000 de dolari SUA impozit pe un an întreg, taxă care survine pe toată perioada de existență a firmei.

Compania offshore devine o entitate scutită de impozit nu pentru că este un offshore (reamintim, offshore înseamnă în engleză departe de țarm), ci pentru că este înmatriculată într-un paradis fiscal.

Legile offshore aplicate au legat de anumite condiții scutirea de impozit. Cea mai importantă dintre toate a fost aceea că firmele “offshore” înregistrate nu aveau voie să continue activitatea comercială pe un anumit teritoriu, respectiv cu rezidenții anumitor teritorii, firmele locale. De exemplu, legea care reglementează companiile offshore din Insulele Britanice Virgine (*International Business Companies Ordinance of 1984*) prevede pentru companiile offshore înmatriculate în această jurisdicție următoarele restricții:

- Să nu se implice în afacerile imobiliare pe teritoriul Insulelor Britanice Virgine - în afară de biroul în care este înregistrată firma.

- Să nu desfășoare operațiuni bancare sau de gestionare a averii - în afară de cazul în care, pe baza legii de reglementare, primesc aprobare.
- Să nu desfășoare operațiuni de asigurare, reasigurare sau brokeraj de asigurări în afară de cazul în care, în temeiul legii, primesc aprobare.
- Să nu se ocupe cu activități de management al firmelor - în afară de cazul în care, în temeiul legii, primesc aprobare.
- Să nu se acorde servicii de agent și birou registrat altor companii înmatriculate în Insulele Britanice Virgine care reglementează domeniul companiilor offshore.

Legile Insulelor Seychelles care reglementează domeniul companiilor offshore prevăd reguli asemănătoare sau aproape identice (*International Business Companies Act, 1994*); la fel codexul din Belize (*International Business Companies Act, 1990*) respectiv legea din Nuie, teritoriu care aparține administrativ de Noua Zeelandă (*International Business Companies Act of Nuie, 1994*).

Asemănarea reglementărilor nu este întâmplătoare. Legea societăților comerciale de tip offshore și metodologia de înregistrare a companiilor din Insulele Britanice Virgine a servit drept exemplu pentru țările care acceptă înregistrarea firmelor offshore.

Pe baza celor de mai sus, se poate constata că reglementările firmelor speciale au condus obligatoriu la plecarea din teritoriu din punct de vedere a desfășurării activității de business. De aici și caracteristica de offshore, adică departe de țarm, pentru că firma, în ciuda localizării ei pe teritoriul dat, nu poate desfășura activități cu locuitorii sau firmele teritoriului.

În sfârșit, ca o concluzie: o companie offshore înregistrată în Delaware este o firmă americană scutită de impozite care nu poate desfășura activități pe teritoriul Statelor Unite. Poate însă foarte bine desfășura activități pe teritoriul României. Aici este, de fapt, cheia întregii probleme. Și, implicit, a succesului!

Sfârșitul offshore-urilor: o profecție mincinoasă

Datorită campaniei împotriva spălării de bani a OECD, numeroase paradisuri fiscale au fost nevoite să schimbe legile. FATF (*Financial Action Task Force*) înființată de către G-7 a avut o importantă obiecție în legătură cu firmele offshore, aceea că este vorba de firme inactive pe teritoriul dat (doar este interzis prin lege) și ascund companii care sunt fizic inexistente, dar care funcționează în prejudiciul marilor state care impun impozite mari.

Teoria este asemănătoare cu cea a Uniunii Europene despre “con competiția de impozitare dăunătoare” (*harmful tax competition*), unde comisia de resort a UE obiectează că paradisurile fiscale din jurul spațiului comunitar - Insulele Canalului (Guernsey, Jersey, Alderney), Isle of Man, Gibraltar - atrag capitalul și profitul se transferă în locurile cu o impozitare mai mică.

Insulele Bahamas au suferit în 2000 schimbările de legi consecutive presiunilor externe. Din datele statistice ale celei

mai mari companii din Bahamas care înregistrează firme, în anul următor a scăzut înregistrarea firmelor cu 45%. Cauza scăderii este găsită în schimbările legale: Insulele Bahamas nu mai sunt capabile de competiție cu locațiile care oferă condiții asemănătoare, dar nu au introdus condițiile drastice. (de exemplu, Belize sau Seychelles). Cine a avut de pierdut? Insulele Bahamas, bineînțeles, prin pierderea taxelor anuale percepute care, în ciuda faptului ca erau modice, datorită numărului mare de firme care existau, reprezentau o importantă sursă de venit. Cei care au dorit să utilizeze firme offshore s-au mutat în teritorii cu legislație mai avantajoasă.

Un alt pretext invocat de FATF a fost că structura acestor firme nu este transparentă și nu se poate spune cu precizie cine se află în spatele lor. Altfel spus, cum se face emiterea de acțiuni, de către cine, precum și cine este directorul firmei, luând în considerare că la oficiul de înregistrare (registrul comerțului) nu este ținută evidența directorilor firmei.

Fals! Pe lângă alte numeroase erori profesionale, experții FATF au uitat să menționeze că emiterea de acțiuni nominative nu este garanția de transparență a firmei. Să ne gândim numai la trust-ul existent de mai bine de 800 de ani în Anglia, unde persoana (*settlor*) care a înființat trust-ul predă averea în drept de proprietate gestionarului de avere (*trustee*). Acesta din urmă,

pentru o anumită recompensă, apare ca proprietarul averii, iar drepturile beneficiarului (*beneficiary*) rămân aceleași ca și când acest transfer de avere nici nu ar fi avut loc. Total transparent, nu-i așa?!

Legile moderne sau cele care se străduiesc să țină pasul cu noile tendințe, fără să capituleze în fața presiunilor internaționale generate de G7 și Uniunea Europeană, au la bază modelul panamez sau cel din Hong-Kong.

Panama este și în ziua de astăzi țara cea mai primitoare care găzduiește firmele offshore. Caracteristica legilor panameze este că firmele înregistrate își pot desfășura activitățile atât pe teritoriul statului Panama, cât și în străinătate. Atâta doar că numai veniturile provenite din sursele din afara statului Panama sunt total scutite de impozit.

Tot același principiu teritorial (*territorial principle*) stă la baza și a reglementărilor din Hong-Kong. Avantajul principiului teritorial este că pretextele FATF nu pot fi susținute. Firma poate fi activă atât în Panama ori în Hong-Kong, cât și oriunde pe mapamond. Cum o să vedem mai târziu, **principiul teritorial are din punct de vedere al temei noastre, offshore-urile de pe teritoriul Statelor Unite, un rol esențial.**

Dacă răsucim puțin firul gândirii, atunci putem spune că **firma offshore poate exista în orice țară de pe glob ca firmă**

legal înregistrată, atâta timp cât nu își continuă activitățile curente în țara înmatriculării. De exemplu, o firmă înregistrată în Germania cumpără lemn din Rusia și îl vinde în Franța. Și în acest caz putem vorbi de activitate offshore, deoarece firma germană nu face activități în Germania în afară de comerț exterior.

Firma offshore este, deci, o firmă înregistrată după legile teritoriale care oferă reduceri de impozit, independent de veniturile acumulate sau câștigate din străinătate. Se plătește, conform legilor țării, o sumă fixă sau se achită un avantajos impozit pe profit – sumă care de obicei este mai mică de 10%.

Offshore versus spălarea de bani

„Sunt firmele offshore create special pentru spălarea de bani?” Deși este straniu, această întrebare este frecvent pusă și astăzi de oameni care sunt mai cultivați în domeniul economic decât media. Din întrebare reiese abordarea negativă a chestiunii.

Într-adevăr, pentru opinia publică, aproape orice are legătură cu offshore pare ocult, penal sau, cel mai adesea, ambele. Domeniul offshore este o temă tabu, pe care nici măcar analiștii economici nu doresc s-o menționeze. Este un mit osificat într-un adevăr cu pretenții de imuabilitate.

Dacă am pune sub lupă economia mondială, atunci ar trebui să ne înclinăm în fața evidenței faptului că rolul economic al domeniului offshore este foarte însemnat. Pe marile burse (New York, London, Tokio), firmele offshore dețin 50 % din acțiunile care circulă, respectiv le cumpără și vând zi de zi. Investițiile de bază offshore își găsesc interesul în averea firmelor din lumea

“on-shore”. Dar și printre cele mai mari afaceri, ce înglobează tranzacțiile derivate ce se ridică la o cifră de mai multe miliarde de dolari în fiecare zi, se regăsesc cele făcute de firmele offshore.

Se pune întrebarea de la sine: dacă offshore-ul este un lucru atât de blamat, cum este posibil că aceste firme să exercite o așa de mare influență? Cum pot lua parte zi de zi la viața economică mondială firmele offshore, care sunt estimate a fi în număr de circa 3.000.000, dacă ar fi entități sub limitele onorabilității?

Trebuie să recunoaștem că, din anumite puncte de vedere, firmele offshore se pot folosi ușor pentru spălarea de bani. Este o realitate. Dar, pentru ca cineva să comită o fraudă, nu trebuie să întemeieze o firmă offshore.

Să ne gândim numai că cea mai mare problemă în ziua de azi a sistemului de impozitare din Uniunea Europeană este neplătirea sau restituirea ilegală a TVA-ului. Și această stare se va înrăutății consecutiv intrării celor 10 noi state membre în sistemul unitar european de TVA, iar România și Bulgaria vor fi cireașa de pe tort! Oficiile de impozit ale vechilor membri probabil că nici nu-și pot închipui trucurile interminabile ale “specialiștilor în TVA” din Europa de Est care sunt gata a fi exportate către Vest.

Pentru ca cineva să poată lua parte la jocul acesta ilegal trebuie să-și întemeieze firme într-una sau mai multe țări UE și să emită facturi fictive. Acestea, în schimb, nu sunt firmele clasice offshore descrise de noi mai devreme, ci firme UE care aparent sunt mari plătitori de impozit. Pentru o firmă din Bahamas sau Insulele Seychelles - deși nu este imposibil - este puțin mai dificilă obținerea numărului TVA al UE.

În spatele fraudei sau criminalității nu stau firmele offshore. Intenția omenească este cea care pune în mișcare toate acestea. Firma offshore este numai un instrument. Dacă e folosit cu bună credință sau nu, ei bine, acesta depinde de aceia care sunt proprietarii firmei.

Să analizăm prin prisma celor de mai sus cuțitul de bucătărie. Un obiect inofensiv, folosit zilnic de miliarde de oameni. Un obiect cu care putem tăia pâinea în felii, putem tranșa carnea, putem tăia legumele în bucăți. În același timp, împlântat până la plăsele în pieptul sau burta cuiva, sau folosit ca instrument de execuție de către fundamentalistii din Al Quaida, devine o armă redutabilă.

Ce este de făcut? Ar trebui interzisă producerea, comercializarea și deținerea sub orice formă a cuțitelor de bucătărie! Ar trebui băgat la pușcărie din start până și umilul tocilar care ascute cuțite de bucătărie în colțul străzii! Corect?

Bineînțeles că nu. Ar fi o imbecilitate! Întrebarea în acest caz este dacă cuțitul este cel vinovat sau cel care, în loc să-l folosească în scopuri pașnic domestice, l-a transformat într-o unealtă criminală.

Același lucru este valabil, până în cele mai mici detalii, și cu offshore-urile. Ele sunt instrumente perfect legale ale comunității globale de business dedicate celor care vor să plătească (repetăm, în mod absolut legal!) taxe și impozite mai mici. Folosite cu rea intenție, ele devin instrumente ale evaziunii fiscale și spălării de bani.

Dar oare a plăti taxe și impozite mai mici nu este ceva ilegal? Iată încă una din tâmpeniile monumentale care ne guvernează mentalul! Dacă acceptăm ipoteza de mai sus, toate firmele americane și vest europene care și-au mutat centrele de producție în țări cu mână de lucru mai ieftină și fiscalitate mai relaxată (China, Indonezia, India, Estul Europei, ș.a.m.d.) înseamnă că sunt penale. Lucru de neconceput, bineînțeles! Totul nu este altceva decât o luptă continuă pentru competitivitate, pentru scăderea costurilor și maximizarea profitului, totul în condiții de perfectă legalitate!

De fapt, privită prin această prismă, și România este un fel de paradis fiscal pentru toți producătorii din Uniunea Europeană care au ales să își mute unitățile de producție aici. Dacă Renault

ar fi produs modelul Logan în Franța, nu ar fi reușit niciodată să scoată cea mai competitivă mașină la calitate occidentală și preț fără concurență. În prețul final al Logan-ului s-ar fi regăsit salariile enorme ale muncitorilor francezi comparativ cu cele ale românilor și impozitul pe profit perceput de statul francez, mult mai mare decât cel din România.

Ne place când vin investitori străini în România să producă ieftin aici și fiecare dolar investit de occidentali este trâmbițat ca o mare realizare de către guvernul român, indiferent de culoarea politică. Nimeni nu vorbește despre banii pierduți de statele de origine ale investitorilor.

În schimb, suntem oricând gata să înfierăm cu mânie naționalist-proletară oamenii de afaceri români care apelează la offshore-uri pentru a plăti, absolut legal, impozite mai mici. Cu ce drept se încearcă punerea la stâlpul infamiei a celor care aleg un alt stat decât România pentru a-și înregistra societățile comerciale atâta timp cât respectă legile? Pentru că, în ultimă instanță, alegerea offshore-ului ca instrument de business nu este altceva decât o chestiune de opțiune personală: îți înregistrezi firma în România sau în altă țară. Dacă alegi Franța sau Germania, treacă-meargă, ba s-ar putea să fii chiar respectat. Dacă optezi însă pentru Panama sau Belize, în ciuda faptului că

nu comiți nici o ilegalitate, se găsesc o droaie de indivizi care să te considere fără nici un temei ca evazionist.

Dacă tot este să vorbim de moralitate, cel mai elegant termen pe care-l putem folosi pentru cei gata oricând să pună astfel de etichete este acela de duplicitate. Și asta cu maximă curtoazie și eleganță...

Visul american ca paradis fiscal

Câte offshore-uri există în lume?

Date exacte, care să dea un răspuns precis și nuanțat pe baza definiției schițate anterior despre firmele offshore, nu există. Statisticile sunt publicate anual, așa că în mare parte este vizibil câte firme offshore sunt înregistrate în fiecare an calendaristic pe teritoriile enumerate de statisticieni. O astfel de statistică publică, spre exemplu, și **Offshore Investment**, o revistă englezească de specialitate care analizează teritoriile pe care le consideră importante. Deși cifrele publicate în această gazetă de cel mai mare prestigiu care analizează lumea offshore sunt precise, acestea reflectă doar situația din anul respectiv, altfel spus, câte noi entități au fost înregistrate.

După estimările gazetei **Offshore Express** apărută de curând în Moscova, se pare că sunt între 3 și 4.5 milioane de firme offshore înregistrate în toată lumea.

Nici o dată nu poate fi precisă pentru că, din punct de vedere economic, numai firmele active “vii” sunt importante.

Totuși, nu acest factor este cel care generează cea mai mare incertitudine în datele statistice. Din datele din Offshore

Investment se vede că ei se concentrează doar pe companiile care sunt înregistrate în Centrele Financiare Offshore (*Offshore Financial Centers*) acceptate. Prin Centrele Financiare Offshore se înțeleg jurisdicțiile care, în mod complex, în afară de legislație, oferă infrastructură profesională (avocați, contabili, bănci, gestionari), oferind statut legal firmelor care domiciliază aici din cauza impozitării avantajoase.

În schimb nu se regăsesc în aceste statistici firmele înregistrate în SUA care nu sunt luate în considerare de redactorii Offshore Investment. Oare de ce? Dacă nu este amintit de cea mai prestigioasă gazetă offshore, atunci poate că nici nu există offshore american? Așadar, această carte este numai amăgire?

Nicidecum. Încă o dată, oricât ar părea de paradoxal, **Statele Unite sunt un paradis fiscal**. Adevărul este mult mai nuanțat și cunoașterea detaliată necesită mai multă atenție.

Dacă ne gândim la visul american, atunci apar numeroase lucruri în fața ochilor noștri. Într-un fel, contemporanii noștri sunt înconjurați și crescuți de “fenomene” americane. Nici nu puteam ajunge la butoanele radioului, dar am ascultat, de mici, șlagărele americane preferate de părinții noștri. Mai târziu, filmele americane s-au năpustit asupra noastră prin cinematografe și televiziune. Mergând la cumpărături, cine nu

și-a luat măcar o pereche de blugi? Să nu mai vorbim de alunele sărate, guma de mestecat, țigăreta americană...

America, deci, s-a deschis și se deschide și astăzi ca o “pânză largă”, definindu-ne zilele, influențându-ne gândirea, comportamentul, chiar și viața intimă. Toată lumea are “ideea americană” proprie. Cultura americană este într-atât de exportată în lume, încât există puțini oameni care locuiesc pe partea civilizată a globului și pe care să nu-i atingă fenomenul acesta atât de controversat. Deja sociologii vorbesc de MacDonaldizarea umanității și au apărut curente de gândire bine structurate, mai ales în Europa, care încearcă (fără succes) să se opună acestui fenomen.

Cum în cazul blugilor nu ne gândim că, din rațiuni practice, era portul favorit al păstorilor de vaci și boi, așa nu căutăm nici originea altor numeroase lucruri americane intrate în cotidian și ridicate, în același timp, la nivel de simbol. În legătură cu America, cei mai mulți oameni au păreri idealizate, care sunt rezultatul unui proces lung de învățare și experimentare. Distrugerea acestor idei ar fi imposibilă și inutilă. Poate cel mai greu lucru de pe lume este să te lupți cu mentalitățile deoarece riști să cazi într-o desuetudine de tip „donquijotescă”.

A sări peste barierele viziunii ce se zbate încorsetată în chingile stereotipiei este în schimb foarte important pentru a putea înțelege esența offshore-ului.

Dacă am merge la un avocat american și l-am întreba despre felul firmelor americane scutite de impozit, respectivul s-ar face că nu înțelege întrebarea. În cazul insistențelor, după un timp, ar începe să domnească neîncrederea între noi. Avocatul american ar începe să descrie modalitatea complexă a legii de impozitare americane, deși, între noi fie vorba, cunoașterea ei precisă și de zi cu zi este imposibilă chiar și pentru cei mai buni specialiști... apoi ni s-ar împuia capul cu locuri comune cum că Oficiul de Impozit Federal american (Internal Revenue Service) este foarte strict în ce privește verificarea și executarea tuturor agenților economici de pe teritoriul Statelor Unite. Probabil discuția cu avocatul ar lua aici sfârșit, pentru că ar deveni inutilă pentru ambele părți.

America este, în realitate, “țara tuturor posibilităților”, după cum ne reamintește o renumită butadă. Așa a fost din totdeauna și va rămâne pentru mult timp, dacă nu chiar pentru totdeauna. Creatorii acestei țări au știut ce fac. Și dacă, în economia mondială offshore-ul are o așa de mare importanță, cum am nuanțat mai înainte, cum ar putea SUA să fie lăsată afară din acest proces strategic important? Răspunsul: nicicum!

SUA nu rămân afară din joc niciodată și în nici un domeniu. În ziua de azi, este participantul activ al pieței offshore, determinând foarte puternic orice măsură importantă care reglementează paradisurile offshore.

Și totuși... în anii '30 ai secolului trecut, faimosul Al Capone, legendă vie a lumii interlope americane, cel care reușise să acopere de ridicol FBI-ul, a fost îngenuncheat și aruncat după gratii tocmai de Oficiul de Impozit Federal pentru sustragerea de la plata impozitelor. Cum se face, deci, că țara în care se spune că doar două lucruri nu pot fi evitate în viață, moartea și impozitele, este un paradis fiscal?

Răspunsul se află pe Coasta de Est a Statelor Unite.

Rezervația federală americană de offshore-uri

Delaware. Un stat mic pe malul Oceanului Atlantic, pe coasta estică a SUA. Statul este așezat „strategic”, la doar 2.5-3

ore mers cu mașina din capitala Statelor Unite, Washington D.C., precum și de Philadelphia și Baltimore. În partea dinspre ocean este învecinat cu golful Delaware, iar dinspre uscat cu statele New Jersey, Pennsylvania și Maryland.

Din punct de vedere al întinderii este al 49-lea stat. Suprafața este de 1982 mile pătrate (1 milă pătrată = 2,589 kilometri pătrați). Sunt trei provincii: New Castle – 438 mile pătrate, Kent – 594 și Sussex - 950. Lungimea statului este de 95 mile (1 milă = 1,609 kilometri) și lățimea fluctuează între 9 și 35 mile. Capitala de astăzi a statului este Dover și, în afară de ea, un alt mare oraș este Wilmington.

(Urmează o hartă: 1. Așezarea statului Delaware pe partea estică a Statelor Unite. 2. Harta detaliată a statului Delaware.)

După datele din 2000, numărul locuitorilor este de 784.000, adică 401 locuitori pe mila pătrată.

Cel mai înalt punct al statului este Ebright Road din New Castle cu 447 picioare de la nivelul mării. Cel mai coborât punct este malul țărmului la nivelul mării. Climatul este tot anul temperat. Temperatura medie este între 75.8 și 32 grade (Fahrenheit, bineînțeles). Pe partea dinspre Oceanul Atlantic, în

perioada iernii este cu 10 grade mai cald, respectiv mai rece vara, comparativ cu teritoriile de pe continent.

Delaware nu ocupă un loc deosebit în SUA în activitatea de producție. Pescuitul se concentrează pe raci și scoici. Industria are ca ramuri principale de dezvoltare industria chimică, alimentară, a produselor de papetărie și a derivatelor de materiale sintetice care domină producerea diferitelor publicații tipografice. În Delaware se poate întâlni și o oarecare exploatare minieră, prin care se aduce la suprafață magneziu.

Denumirea statului Delaware datează din anul 1610. Descoperitorul ținutului pe care actualmente se află statul, un anume Samuel Agall, a dat acest nume fluviului și golfului în cinstea guvernatorului Virginiei, Lord De La Ware. Statul și-a primit denumirea de la fluviul și golful cu același nume.

Statul Delaware și-a proclamat independența de Marea Britanie pe 15 iulie 1776. Totodată, atunci a devenit independent și de Pennsylvania, de care a fost legat din 1682. Pe 7 decembrie 1787, statul Delaware a fost cel care a ratificat primul Constituția Statelor Unite ale Americii. De aici provine și porecla statului “Primul Stat” (*The First State*).

Amprenta sigiliului care conține scutul stemei statului – pe care o întâlnim și astăzi pe diferitele documente oficiale - a fost acceptată pe 17 ianuarie 1777. Sigiliul rotund conține inscripția

“*Great Seal Of The State of Delaware*” (Sigiliul Mare al Statului Delaware) și trei date: 1704, 1776, 1787 (datele au fost trecute mai târziu pe sigiliu, *n.a.*)

(Sigiliul Mare al Statului Delaware)

Spicul de grâu de pe sigiliu reprezintă Sussex-ul, regiunea agricolă a statului Delaware. Vasul simbolizează provincia New Castle, centrul de construcție a vapoarelor și al comerțului, pe când porumbul este simbolul Kent-ului. Mușchetarul de pe sigiliu este simbolul efortului armatei regulate americane pentru apărarea și păstrarea păcii. Boul relevă importanța creșterii animalelor, apa este simbolul circulației fluviale și comerțului din Delaware. Moto-ul statului Delaware “Libertate și independență” este prezent pe sigiliu din anul 1847. Cele trei date au următoarea semnificație: 1704 - convocarea Adunării Naționale Generale (*General Assembly*), 1776 - anul Independenței, iar 1787 anunță pe sigiliu data semnării Constituției Americane.

Drapelul statului Delaware a fost acceptat pe 24 iulie 1913. Pe drapelul albastru, într-un romb maro, au așezat scutul stemei aflată și pe sigiliu. După cum reiese din publicațiile

armatei Americane, culoarea rombului poartă culoarea uniformei ostașilor generalului George Washington.

(Drapelul Statului Delaware)

Sub scutul stemei figurează din nou data de 7 decembrie 1787, data semnării Constituției. Cetățenii statului Delaware sunt, pe bună dreptate, mândrii de istoria lor, de rolul îndeplinit în nașterea națiunii și visului american. Această mândrie se manifestă prin cultivarea tradiției istorice, respectiv prin propriile simboluri ale statului. Delaware are imnul propriu și propriile simboluri - floarea, pasărea, peștele, băutura, mineralul propriu și încă numeroase alte simboluri statale.

Totuși, acest mic stat american nu este renumit pretutindeni din cauza celor amintite mai sus. Timbrele nu îi sunt cumpărate imediat de la tipografie, ca în cazul Liechtenstein-ului. Rolul Americii în economia mondială - și, în cunoștința faptelor, am putea spune rolul principal - se datorează firmelor înregistrate în acest stat. **În zilele noastre, în statul Delaware sunt înregistrate mai mult de 50 % din cele 500 de firme mari ale SUA.**

În ce privește dinamica numărului de firme, dacă luăm în considerare numerele de ordine ale înregistrărilor, atunci putem observa că anual creșterea este de mărimea sutelor de mii.

Faptul că statul Delaware a devenit locul unde sunt înregistrate cele 500 din firmele cele mai mari ale Americii, dă de bănuț că, în viața economică americană, aici este ceva tentant. De ce oferă Delaware, dintre cele 52 de state Americane, cea mai avantajoasă înregistrare și cel mai tentant mediu de impozitare, iată o interesantă dezbatere. Dar nu acesta este scopul prezentei lucrări.

Din punct de vedere al temei noastre, palpitant este **de ce străinii aleg Delaware ca loc de înregistrare a numeroase firme**. Firme offshore, bineînțeles...

Este un fapt incontestabil că un argument important este prestigiul. În lumea afacerilor internaționale, o mai mare încredere o inspiră firmele înregistrate în SUA decât, să spunem, o firmă înregistrată pe o insulă mititică, chiar și atunci când nu există nici cel mai mic dubiu privind legalitatea. Activitatea economică a SUA este atât de mare în lume, că oriunde am merge, prezența firmelor americane este cvasi-palpabilă.

Pe lângă prestigiu, însă, cea mai importantă întrebare care se pune este ce creează baza legală a înregistrării și

menținerii firmelor cu statut de offshore pe teritoriul celei mai intransigente țări în materie de executare fiscală, Statele Unite ale Americii?

Răspunsul se află în legislația statului Delaware. În cele ce urmează, vom analiza amănunțit normativele pe care se bazează constituirea companiilor offshore.

Agentul registrat

Înainte de a intra în subiect, este necesară echivalarea termenului american de *registered agent*. Din păcate, oricât ne-am străduit, nu am reușit să-i găsim un echivalent în limba română. „Agent înregistrat”, traducerea mot-a-mot a termenului din limba engleză, are o cu totul altă semnificație decât cea din legislația Statelor Unite. Iată de ce am fost nevoiți să creăm un cuvânt sui-generis, acela de **agent registrat**, oricât ar strâmba din nas lingviștii.

Agentul registrat desemnează acea persoană, fizică sau juridică, ce este îndrituită conform legislației Statelor Unite să reprezinte un agent economic în relația sa cu autoritățile în ce privește taxele și impozitele.

Ne cerem încă o dată scuze pentru gestarea și nașterea acestui barbarism, dar este un element cheie în industria offshore în lipsa căruia orice discuție își pierde sensul.

Bazele legislației cu privire la societățile comerciale din Delaware

Legislația companiilor din Delaware deosebește mai multe forme juridice, după cum urmează:

- Societate pe acțiuni (*Corporation*)
- Asociere (*Partnership*)
- Asociere cu răspundere nelimitată (*General Partnership*)
- Asociere cu răspundere limitată (*Limited Partnership*)
- Companie cu răspundere limitată (*Limited Liability Company*)
- Trust de afaceri (*Business Trust*)

Din punct de vedere al temei noastre, din enumerarea de mai sus vom examina două tipuri de companii, pentru că din punctul de vedere al offshore-ului, doar societatea pe acțiuni (*Corporation*) și compania cu răspundere limitată (*LLC*) au importanță.

Ne vom ocupa în detaliu cu aceste tipuri de companii, în vreme ce pe câteva din celelalte le vom rezuma numai.

Asocierea (*Partnership*) este o formă de companie de reunire a persoanelor, unde doi sau mai mulți parteneri (*partners*), se angajează ca și coproprietari cu scopul de a obține profit din activități comerciale. Compania poate să desfășoare orice activitate de afaceri ce este aprobată de legea de comerț a statului Delaware, în afară de servicii de asigurare și bancare. După regulile generale ale legii societăților comerciale, oricare membru al asocierii răspunde nelimitat și solidar pentru datoriile și obligațiile materiale ale asocierii. Important este, însă, că orice partener poate intra în asociere cu o răspundere de avere limitată, după cum este statuat de coproprietari în Contractul de Asociere (*Partnership Agreement*).

Răspunderea materială nelimitată a coproprietarului se întinde și pe averea particulară a acestuia. Deși aceasta este o formă de companie relativ veche în dreptul social anglo-saxon, respectiv american, nu se poate spune că în practica internațională este tipul de firmă consacrată și populară. **Pentru întreprinzătorii care doresc minimalizarea riscului de afacere, nu este acceptabilă existența responsabilității materiale nelimitate.** Această formă a fost, respectiv este aleasă de persoanele fizice care desfășoară afaceri în America, respectiv în acel stat.

Asocierea cu răspundere limitată (*Limited Partnership*) este acea formă de societate reglementată de legea companiilor în care partenerul care este implicat direct în conducerea afacerii, denumit General Partner, răspunde nelimitat cu întregul patrimoniu personal pentru propriile obligații sociale ale partnership-ului. Celălalt asociat, numit Limited Partner, răspunde numai în limita capitalului subscris.

Datorită răspunderii nelimitate pentru obligațiile sociale ale General Partner-ului, această formă de asociere nu este recomandată afacerilor de anvergură.

Societățile pe acțiuni. Capitolul de lege al dreptului de asociere din Delaware are cea mai mare tradiție în Legea Generală a companiilor din Delaware (*Delaware General Corporation Law*) care este baza legală a înregistrării și funcționării societăților pe acțiuni. Această formă juridică este și astăzi cea mai răspândită în SUA, cu un trecut vechi de mai multe sute de ani.

Bazele legale ale societății pe acțiuni provin din dreptul englez de comerț și asociere. Deși modelul englez este și astăzi observabil în legi, totuși s-a completat, respectiv s-a îmbogățit cu numeroase elemente tipice americane, luând în considerare pretențiile mediului de afaceri, dând în spiritul vremii un cadru

de reglementare legal. Dreptul de asociere din Delaware - și în cadrul acestuia, partea care se ocupă de societățile pe acțiuni - este într-atât un model de valoare, încât și în zilele noastre numeroase țări o copiază sau preiau reguli și elemente. Creatorii legislației din Delaware, fideli motoului “the first state”, nu își ascund scopul: crearea celor mai bune și suplă legi din lume, avantajoase și din punctul de vedere al acționarilor, și din punct de vedere al statului, ca impozitare. Rezultatul este atragerea firmelor pentru înregistrare atât din America, cât și din celelalte părți ale lumii.

Ne vom ocupa amănunțit de reglementarea societăților pe acțiuni din Delaware deoarece se poate spune că, din punct de vedere practic, și astăzi această formă de asociere este cea mai populară din lume. Deși apariția companiei cu răspundere limitată în dreptul comercial din America și Delaware a deschis noi perspective în viața firmei americane offshore, totuși este greu să atingă avantajele pe care societățile pe acțiuni le-au câștigat în ultimii 20-30 de ani.

La baza statutului de non-impozitare a societăților pe acțiuni stă precedentul judiciar care este principalul izvor drept în sistemul juridic american.

Practica juridică, jurisprudența, a stabilit că dacă o companie de tip „corporation” nu are acționar sau director

american și nu realizează venituri din SUA, atunci această companie nu trebuie să țină contabilitate și nu plătește impozit.

Deși forma societății pe acțiuni din Delaware este “oul de cuc” al lumii offshore, a fost cea mai populară în rândul consumatorilor din întreaga lume.

Legea societăților pe acțiuni

Cum ia ființă societatea.

Orice persoană, asociere, organizație sau firmă, separat sau împreună, independent de rezidența lor sau de locul de înregistrare, pot înființa în Delaware o societate pe acțiuni prin depunerea certificatului de înmatriculare semnat la Secretariatul General pentru Companii (*Division of Corporations in the Department of State*). Scopul companiei este de a efectua acte și fapte de comerț permise de legislația americană.

(Document fondator: duplicatul Certificate of Incorporation)

Certificatul de înmatriculare - Certificate of Incorporation - este semnat în numele și pe seama fondatorilor de către reprezentantul agentului registrat.

Agentul registrat prin reprezentant efectuează toate actele și faptele juridice necesare constituirii companiei: semnează certificatul de înmatriculare, transmite acest document secretarului de stat pentru a fi înregistrat, trimite documentele la apostilat, etc.

În plus, agentul local registrat - cum o să vedem mai târziu - nu poate fi ignorat de la înregistrare și până când societatea există legal.

Certificatul de înmatriculare

Certificatul de înmatriculare (*Certificate of Incorporation*) trebuie să conțină:

- Denumirea firmei, care, la sfârșit, trebuie să conțină unul din următoarele cuvinte: **association, company, corporation, club, foundation, fund, incorporated, institute, society, union, syndicate, limited**, sau una din prescurtările: **co., corp., inc., ltd.**, sau alte terminații de firme preluate din limbi străine, respectiv prescurtările acestora - presupunând că acestea vor fi scrise cu litere latine – și trebuie să poată fi deosebită de alte societăți înregistrate deja.

Potrivit celor de sus, practica înregistrării unei firme în Delaware este foarte simplă în privința alegerii numelui firmei. Chiar și în cazul denumirii similare cu a altei firme, se permite înregistrarea dacă cuvintele complementare diferă de firma deja înregistrată. De exemplu, dacă există BUSSINES INTERNATIONAL CORP., atunci este posibilă înregistrarea BUSSINES TRADING CO. LTD sau

înregistrarea diferențelor chiar și mai mici - chiar și o diferență de câteva caractere. Categoria “Cuvintelor sensibile” (*sensitive words*) este și ea mai puțin folosită decât în alte țări, ca de exemplu în Anglia, unde folosirea cuvântului “group” (grupă) trebuie justificată către Oficiul de Înregistrări (*Companies House*) referitor la cum formează această firmă o grupare cu altele.

Alegerea numelui firmei este, în general, o chestiune majoră în formarea imaginii afacerii. Un nume de firmă neaprobată sau o procedură îndelungată de aprobare poate cauza numeroase dureri de cap. Din acest punct de vedere, probabil, Ciprul folosește cea mai riguroasă procedură. În Cipru, numele firmei trebuie aprobat, ceea ce necesită 4-10 zile de muncă, și pentru verificarea fiecărui nume se plătește o sumă de 7 lire cipriote. “Funcționarii invizibili” nu sunt dispuși să confirme numele firmei în scris, ci doar prin telefon, și cea mai mică asemănare înseamnă refuzarea cererii. Dacă de exemplu există DINGTON Ltd, atunci nu poate fi înregistrat LIDINGTON Ltd., pentru că acesta are o rezonanță asemănătoare. Din acest punct de vedere, legislația din Delaware prezintă avantaje notabile.

Alegerea numelor ne-engleze este o soluție relativ rar folosită. Legea din Delaware oferă și în cazul acesta soluții

serviabile. Dacă, de exemplu, o firmă germană dorește să folosească terminația germană A.G. (*Aktiengesellschaft*) și în Statele Unite, o poate face, pentru că dreptul societății o permite.

- Adresa din Delaware a societății (care trebuie să conțină strada cu numărul, numele orașului precum și provincia), respectiv agentul registrat pe aceeași adresă. Nu este, deci, permisă înregistrarea în Delaware cu cutie poștală.
- Obiectul de activitate. Tipul și numărul acțiunilor. De regulă, societatea pe acțiuni emite acțiuni nominale fără valoare nominală. Certificatul de înmatriculare trebuie să prevadă numărul maxim de acțiuni fără valoare pe care compania, prin intermediul directorilor, le va putea emite. Dacă, totuși, compania emite mai multe feluri de acțiuni, acest lucru va trebui reflectat în certificatul de înmatriculare. Compania standard emite 1500 de acțiuni fără valoare nominală în cuprinsul certificatului de înmatriculare. Altfel, identitatea directorului ar deveni o informație accesibilă oricui, certificatul de înmatriculare în original fiind arhivat la secretariatul de stat pentru companii și putând fi consultat de către oricine. Directorului (acționarul beneficiar al companiei) i se eliberează o copie certificată și apostilată a certificatului de înmatriculare. În consecință, agentul

registrarat prin reprezentant numește primul director al companiei printr-un document numit Procesul Verbal de Numire a Primului Director (*Statement Of Actions Taken To Organize The Company*). **Acest document este un document intern al companiei. Nimeni nu poate consulta acest document în nici un registru public. Mai pe românește, nimeni nu poate afla cine este directorul companiei, decât dacă consultă acest document.**

- Informații despre fondator. Fondatorul este cea persoană reprezentant al agentului registrarat care semnează în numele și pe seama acționarilor, Certificatul de Înmatriculare și care se ocupă efectiv de toate formalitățile legate de constituirea și înmatricularea companiei. **Această persoană nu are nici un drept patrimonial asupra companiei. Singurul drept al agentului registrarat, respectiv al fondatorului, este numirea primului director, dacă această informație nu este conținută în cuprinsul certificatului de înmatriculare.** De cele mai multe ori nu se include numele directorului. **Odată cu numirea primului director al companiei, drepturile agentului registrarat cu privire la compania constituită încetează.** Compania dobândește personalitate juridică la data înregistrării certificatului de

înmatriculare în Registrul Secretariatului de Stat pentru Corporații.

- Numirea primului director. Am văzut cum se face numirea primului director. Legea nu prevede ce informație trebuie inclusă în acest document pentru identificarea directorului. Simpla menționare a numelui și prenumelui directorului din punct de vedere al legislației din Delaware este suficientă. Dar, din rațiuni practice (deschidere de cont bancar), recomandăm data de naștere precum și numărul de pașaport al directorului. **Doresc să subliniez din nou că acest document prin care se numește primul director este un document intern al firmei la care terții nu au acces.**

(Copia documentului de numire a directorului).

(Copia documentului de denumirea direcțiunii)

Până când apar primii directori, compania este reprezentată legal în toate actele juridice de către fondator în calitate de reprezentant al agentului registrat. **Din momentul numirii primului director, toate drepturile agentului asupra companiei încetează.** Din acest moment, compania este reprezentată și condusă de către directorul numit de fondator.

Directorul va semna toate actele emise de companie, inclusiv documentele prin care se aduc anumite modificări certificatului de înmatriculare (*Certificate Of Correction* sau *Amendment*).

Începerea funcționării societății

După ce au fost anexate documentele cerute de lege la oficiul de înregistrări, semnate regulamentar de către fondatori, și acestea sunt înregistrate iar firma a fost luată în evidență, atunci firma se consideră ca fiind înființată din punct de vedere legal. Din această zi poate să obțină sub numele asociației anumite drepturi și să-și asume obligațiile.

Compania dobândește personalitate juridică în momentul în care certificatul de înmatriculare este înregistrat la Secretariatul de Stat pentru Companii. Primul director, după numire convoacă prima Adunare Generală a Administrației. Această ședință poate avea loc oriunde în lume. Cu această ocazie se stabilește statutul companiei, se reconfirmă în funcție directorii companiei sau se numesc alți directori și se reconfirmă adresa sediului social al companiei.

(Exemplu de first minute).

În acest document, procesul verbal al primei ședințe a Consiliului de Administrație, se adaptează statutului companiei. Cu această ocazie, directorul semnează statutul companiei.

Statutul

Statutul companiei se adoptă de către director. Tot directorul are și dreptul de a-l modifica. Dacă compania a emis acțiuni și acționarii au subscris și achitat acțiunile subscrise, atunci ei pot vota în Adunarea Generală a Acționarilor problemele legate de modificarea statutului. De cele mai multe ori însă, conform mențiunilor din certificatul de înmatriculare, directorilor le este rezervat dreptul exclusiv de a amenda statutul.

Statutul, un veritabil regulament de bază al companiei, conține un set de reguli cu privire la activitățile de zi cu zi ale societății. Astfel, acest regulament poate conține norme care să reglementeze conduita directorilor, modul de convocare a ședințelor, Adunării Generale a Acționarilor, etc. Acest document este un document sub semnătură privată - legea nu are forma autentică.

Birourile înregistrate (Sediul social). Agent registrat.
Destituirea agentului registrat.

Orice societate pe acțiuni în Delaware trebuie să dispună de un birou deregistrare în statul respectiv. Biroul deregistrare poate să coincidă - dar nu este obligatoriu - cu biroul unde se desfășoară acțiunile firmei. Toate societățile pe acțiuni înființate în stat trebuie să denumească și un agent registrat, care poate fi o persoană fizică din acel stat a cărei adresă coincide cu adresa de înregistrare a firmei, sau poate fi un birou a cărui adresă coincide cu adresa de înregistrare a firmei.

Pe baza deciziei directorilor sau a secretarului companiei, societatea poate să schimbe biroul și agentul registrat pe o altă adresă din stat și o altă persoană. Deoarece biroul și agentul registrat sunt elemente obligatorii ale documentului fondator, așa și modificările acestora trebuie anexate ca modificări ale documentului fondator și în același fel înmânate oficiului de înregistrare pentru înmatriculare - Secretariatul de Stat pentru Corporații - și însemnarea modificărilor. (Desigur, dacă se întâmplă și alte modificări, de exemplu crește numărul acțiunilor emise, modificările se pot cuprinde într-un singur amendament).

Agentul registrat poate să demisioneze din funcția de agent al oricărei firme și poate denumi noul agent prin trimiterea unei declarații la oficiul de înregistrare, denumind agentul după regulile urmărite și la înregistrarea firmei.

Agentul registrat poate să demisioneze și fără să își denumească succesorul, doar prin înștiințarea oficiului de înregistrare despre demisia sa. Această declarație de demisie intră în vigoare după 30 de zile de la înregistrare. Astfel, societatea are la dispoziție 30 de zile să găsească și să denumească noul agent registrat. Dacă societatea neglijează sau nu poate denumi în 30 de zile noul agent, atunci oficiul de înregistrare revocă autorizația de funcționare a societății.

Demisia agentului fără succesor se întâmplă în cazul când directorii societății sau proprietarii, pe scurt, persoanele care dispun de societate (în următoarele vom folosi sinonimele acestei denumiri) nu plătesc onorariul anual al agentului sau biroului registrat. Acest lucru se întâmplă în numeroase ocazii pentru că, mai ales cei care își continuă activitățile în afara Americii, cu intenție sau din neglijență, “uită” să plătească onorariul anual. Consecințele sunt, în schimb, unanime: în lipsa plății onorariului, agentul nu este interesat să ofere acest serviciu și anunță oficial această decizie oficiului de înregistrare.

Din demisia agenților provin numeroase complicații. Cel mai important și punctul de plecare este că cu aceasta funcționarea societății devine ilegală. Legal, ia naștere o societate care figurează în registrația firmelor, dar nu

desfășoară activități de afaceri pentru că autorizația de funcționare a fost suspendată. Cât timp există această situație, cei care acționează în numele firmei activează ilegal, fie că încheie contracte, acceptă salariu sau controlează contul din bancă.

Urmarea acestei probleme, frecventă în ziua de azi, este că banca ce administrează contul societății poate să blocheze banii aflați în cont până când societatea nu redobândește autorizația de funcționare. Acest lucru se întâmplă la numeroase bănci europene deoarece, urmare a legilor riguroase împotriva spălării banilor, băncile sunt obligate să verifice clientela la anumite intervale de timp. Verificarea vizează în general două aspecte importante: în primul rând, dacă cei care acționează în numele firmei – titularii specimenelor de semnătură în bancă - mai pot să reprezinte societatea, și în al doilea rând, dacă firma pentru care s-a deschis un cont în bancă mai figurează în evidențele Registrului Comerțului și este autorizată să funcționeze. Noi numim o companie care este activă și are capacitate deplină de exercițiu, ca fiind o companie în stare de **GOOD STANDING**.

Deoarece contractul de cont bancar este un act juridic încheiat între bancă și societatea pe acțiuni, în situația în care compania ar pierde dreptul de a mai activa, contractul de cont,

fiind un act bilateral, ar înceta să mai fie valabil efectiv. Consecința este blocarea contului companiei de către bancă.

Bineînțeles că nici o instituție bancară legală aflată în această stare sancționabilă inclusiv penal nu dorește să riște și, în acest fel, direcționează clientul la legalitate, obligând la reabilitarea firmei și la redobândirea autorizației.

Blocarea contului cauzează probleme deosebite dacă se întâmplă ca în contul firmei să fie o mare sumă de bani de care trebuie să se dispună urgent, spre exemplu pentru plățirea mărfurilor, serviciilor cumpărate, etc. Cu puțină atenție, această situație se poate evita dacă persoanele din fruntea firmei trimit onorariile anuale agenților. Agenții, înaintea expirării termenului, înștiințează în scris clienții despre modurile de plată a onorariilor anuale.

Consiliul de Administrație și directorii companiei

Societatea comercială pe acțiuni este condusă de către directori. Directorii reprezintă societatea față de terți, semnează contracte, etc.

Consiliul de administrație este format din directorii firmei. Numărul minim de directori care pot forma consiliul de administrație este unu. Legea americană cu privire la

naționalitatea directorilor nu prevede ca directorii să fie persoane fizice americane sau non-americane.

Numărul directorilor trebuie trecut în statut, în afară de cazul în care acesta este trecut în certificatul de înmatriculare. În acest caz, însă, dacă se dorește modificarea numărului directorilor, trebuie să se facă și modificarea documentului fondator la Secretariatul de Stat pentru Companii. Directorii nu trebuie să fie acționarii societății - deși se poate - exceptând cazul în care acest lucru este stipulat în certificatul de înmatriculare. Certificatul de înmatriculare sau Statutul pot să formuleze și alte criterii în legătură cu directorii firmei - de exemplu, necesitatea pregătirii pentru a-și putea îndeplini atribuțiile.

Primul consiliu de conducere este numit de fondator în modul descris mai înainte. După aceasta, numirea directorilor și dreptul de demitere a directorilor le revine acționarilor societății. Directorii își îndeplinesc funcția până când acționarii nu îi demit sau directorii nu demisionează. Funcția de director încetează și în cazul decesului directorului.

Dacă certificatul de înmatriculare sau statutul nu prevăd altfel, consiliul de administrație poate adopta o hotărâre prin majoritatea voturilor directorilor în orice problemă ce ține de derularea activității firmei. Certificatul de înmatriculare sau

statutul poate permite și un altfel de cvorum de votare, dar și în acest caz majoritatea nu poate fi mai mică decât o treime din voturi, în afară de cazul când există doar un singur director.

Administrarea companiei

Deciziile consiliului de administrație se vor consemna într-un proces verbal. Procesele verbale se vor ține fie la sediul social al firmei, fie la o persoană desemnată dintre membrii consiliului de administrație. Este important ca aceste procese verbale să fie redactate într-un mod cât mai compatibil atât cu legea din Delaware, cât și cu legislația țării în care compania este folosită. Aceste procese verbale sunt întocmite cu ajutorul unor juriști specializați în domeniul companiilor offshore din țara de rezidență a beneficiarilor companiei.

Alți funcționari ai societății. Calitatea lor.

Societatea pe acțiuni din Delaware are deplina libertate de a stabili prin certificatul de înmatriculare sau prin statut structura funcționarilor companiei. Tot prin aceste documente se stabilește întinderea drepturilor și competențelor acestor funcționari.

Dacă certificatul de înmatriculare sau statutul nu dispune altfel, atunci o persoană poate îndeplini mai multe funcții. Ba chiar o persoană poate îndeplini toate funcțiile. Funcționarii sunt aleși pe baza prevederilor din certificatul de înmatriculare sau statut sau pe baza deciziilor consiliului de administrație sau prin hotărârile A.G.A. Toți funcționarii își îndeplinesc funcția până este ales succesorul lor sau sunt rechemați, demisionează, respectiv decedează. Orice funcționar poate demisiona din această funcție printr-o declarație adresată societății.

În majoritatea cazurilor, societățile aleg trei funcționari: Președintele (*President*), Secretarul (*Secretary*) și Casierul (*Treasury*). Desigur, este posibilă orice denumire de funcționari – spre exemplu, secretar adjunct (*Assistant Secretary*).

Acțiunile

Orice societate este îndreptățită la emiterea acțiunilor în una sau mai multe categorii, cu una sau mai multe serii. Oricare acțiune poate fi cu sau fără valoare nominală. Toate acțiunile din categorii și serii pot fi asociate cu drept de vot total sau parțial, respectiv alte drepturi speciale, opțiuni și restricții.

Acțiunile societății pe acțiuni din Delaware pot fi acțiuni materializate (*certified shares*) sau acțiuni dematerializate (*uncertified shares*). În cazul acțiunilor care sunt tipărite “pe hârtie” este caracteristică apariția acțiunilor concentrate, adică un bilet de acțiune (concentrată) conține mai multe acțiuni. De exemplu, acțiunea concentrată numărul 1 conține 500 de acțiuni de 1 dolar USA.

Modul de subscriere și achitarea acțiunilor

Se vor respecta regulile certificatului de înmatriculare sau ale statutului. Aportul acționarilor subscrienți poate fi în numerar, dar și în natură.

Dacă se emit acțiuni cu valoare nominală, valoarea de emiterie nu poate fi mai mică decât valoarea nominală. Din când în când, directorii trebuie să stabilească această valoare și, potrivit modului de plată a contravalorii, respectiv dacă actele constitutive permit această atribuție proprietarilor, acționarii societății decid în legătură cu valoarea de emiterie și modul de plată a acestora.

La acțiunile fără valoare nominală, nu există limitare de valoare la emiterie. Directorii sau acționarii societății decid din când în când, după propria judecată, valoarea acțiunilor emise.

Se poate emite fie întregul pachet de acțiuni, fie părți din acesta, iar contravaloarea acestora trebuie să fie achitată parțial, iar partea restantă se va plăti mai târziu la somație. Pe partea din față sau spate a biletului de acțiuni, respectiv în registrul acționarilor, se va trece suma deja plătită și suma restantă. Acțiunile plătite în parte dau dreptul la dividende proporționale cu plățile efectuate, dar pot solicita acest lucru în contul acțiunilor subscrise.

Acțiunile emise constituie proprietatea acționarului. În ceea ce privește acțiunile și drepturile legate de aceasta, precum și hârtiile de valori aflate în circulație, proprietarul este liber să le vândă, să le predea, aporțeze, amaneteze, să le folosească ca garanție, ca asigurare, sau în orice alt mod.

Directorii societății pot să decidă oricând emiterea altor acțiuni ale firmei în limita numărului maxim permis de certificatul de înmatriculare al societății. (Desigur, numărul maxim al acțiunilor poate fi oricând mărit prin modificarea actului constitutiv).

Societatea își plătește obligațiile din valoarea acțiunilor și din activele procurate prin funcționare. Dacă valoarea acțiunilor nu este de ajuns pentru satisfacerea nevoilor creditorilor, subscrienții acțiunilor sunt obligați să pună la

dispoziție suma care a fost fixată la emitere și vor fi obligați să achite acțiunile.

Dacă se transmite certificatul de acționar unui cumpărător de bună credință care nu a fost informat asupra modificării integrale a prețului acțiunii, atunci acest cumpărător de bună credință nu poate fi obligat să achite partea de preț neachitată din valoarea acțiunii. Pentru achitarea acțiunii subscrise, directorii vor soma în scris acționarii care au subscris acțiuni și nu le-au achitat integral. Somația trebuie trimisă cu 30 zile înainte de data scadenței.

Intenția de a subscrie acțiuni se face în scris. Promisiunea verbală de a subscrie nu obligă la plata acțiunilor. Numai cel ce subscrie acțiunea în scris, poate fi constrâns să achite acțiunea.

În locul biletelor de acțiuni pierdute, furate, distruse sau deteriorate, societatea este îndreptățită să emită bilete de acțiuni noi. În acest caz, societatea poate cere (prin director) ca acționarul să-și asume responsabilitatea pentru despăgubirea societății pentru plățirea eventualelor costuri materiale survenite în urma eventualelor probleme juridice.

Dacă societatea, respectiv directorii acesteia, la cererea acționarului, nu emit în locul acțiunii furate, pierdute, distruse sau deteriorate o nouă acțiune, atunci acționarul poate să se

adreseze cu cererea lui Curții din Delaware (*Court Of Chancery*). Judecătoria, după ce s-a convins de faptul că cererea acționarului este reală, obligă societatea la emiterea noilor acțiuni.

Dividendele

Pe baza deciziei directorilor, luând în considerare reglementările din actul constitutiv, directorii societății pot să decidă asupra plății dividendelor conform rezultatelor anului financiar și rezervelor financiare ale anului precedent.

Legea conferă consiliului de administrație dreptul să constituie o rezervă specială, care nu este parte a dividendelor, pentru cazul în care societatea va intra în lichidare.

Plata dividendelor se poate face în numerar sau/și în natură. La plata dividendelor în alt mod, cel mai uzitat este acela când societatea folosește acțiunile neemise pentru plata dividendelor.

Directorii sub îndrumarea căroră, în urma unei atitudini neglijente sau intenționate, dividendele au fost împărțite în mod nedrept, vor răspunde în fața societății și creditorilor în cazul lichidării și incapacității de plată timp de 6 ani.

Adunarea Generală a Acționarilor

Adunarea Generală a Acționarilor societății se va ține în statul Delaware sau în afara acestuia oriunde, după cum este stipulat în statut. Dacă nu există o astfel de regulă, atunci se va ține în biroul societății unde aceasta este înregistrată.

În competența acționarilor intră și alegerea consiliului de administrație. Adunarea acționarilor decide în acest caz pe baza actelor constitutive la adunarea anuală. Pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor pot sta și alte probleme pe lângă alegerea directorilor.

Neținerea adunării anuale a societății în modul descris în regulamentul de bază și nealegerea directorilor nu afectează funcționarea societății sau legalitatea ei, în afară de cazurile speciale prevăzute prin lege. În acest caz, directorii au dreptul la convocarea și ținerea adunării acționarilor în modul dorit de ei. Dacă în următoarele 30 de zile sau în 13 luni de la fondare nu s-a ținut adunarea, instanța poate să decidă, la cererea oricărui director sau acționar, asupra ținerii adunării acționarilor.

Orice adunare extraordinară a acționarilor (*special meeting of stockholders*) poate fi convocată de către directori sau persoana numită în actele constitutive. Orice acționar cu drept de vot al societății poate lua parte la adunarea acționarilor

atât personal, cât și prin cadrul unui împuternicit care este autorizat în scris (*by proxy*). Această împuternicire, dacă nu s-a statuat un termen mai lung, este valabilă maxim trei ani. Desigur, împuternicirea poate să fie valabilă și doar pentru o singură adunare, dar aceasta trebuie să fie menționată în document. Totodată, trebuie să se dispună și asupra faptului că împuternicirea este fie revocabilă, fie irevocabilă de către partea emitentă.

Dacă documentul fondator nu dispune altfel, potrivit practicii generale, fiecare acțiune emisă îndreptățește la un drept de vot.

Dacă actul constitutiv nu reglementează conform legii din Delaware deciziile Adunării Generale a Acționarilor, acestea se adoptă astfel:

- Majoritatea acțiunilor cu drept de vot (50 + 1 %) formează majoritatea pentru o decizie prin votare personală sau prin împuternicire.
- În oricare din punctele din ordinea de zi, se poate lua o decizie în afară de alegerea directorilor, care se face prin acordul majoritar al acționarilor prezenți cu acțiuni care autorizează la vot.
- La alegerea de directori, este necesară majoritatea voturilor acționarilor care pot lua decizii cu privire la alegerea

directorilor. (Este posibil ca un acționar să poată vota la toate punctele din ordinea de zi, dar nu are drept la votarea directorului).

- În cazul în care votarea trebuie să se facă pe baza categoriilor de acțiuni, este valabil votul pentru majoritatea voturilor dintr-o categorie.

Acel funcționar al societății care este responsabil pentru ținerea registrului acționarilor (*stock ledger*), este obligat să întocmească cu 10 zile înaintea adunării lista alfabetică a acționarilor îndreptățiți la vot, precizând numele acționarilor, adresa, și numărul acțiunilor posedate de el. Această listă trebuie să fie cunoscută de toți acționarii societății. Legea dispune că lista trebuie să fie afișată cu 10 zile înainte de adunare în orașul (*city*) unde se va ține întrunirea sau la locul adunării, în așa fel încât să se poată fi văzută de acționari în timpul “orelor normale de lucru”. Dacă funcționarul nu îndeplinește această îndatorire, atunci se amână AGA. Evident, dacă societatea are numai câțiva acționari, atunci directorii pot trimite lista cu numele acționarilor cu drept de vot împreună cu invitația la adunare fiecărui acționar în parte. În acest caz, nu trebuie urmată procedura de afișare descrisă mai înainte.

Dreptul de cercetare a registrelor

Dacă nu activează pe teritoriul SUA, societatea din Delaware nu este obligată să țină contabilitatea. Se poate ține contabilitatea, dacă asta se dorește, dar nu este obligatoriu.

Compania nu trebuie să depună nici un fel de raport contabil.

Orice acționar al societății, personal sau prin împuternicit, este îndreptățit, pe baza unei cereri scrise, să consulte oricând registrul acționarilor, respectiv registrul cu procesele verbale ale adunării generale a acționarilor sau ale consiliului de administrație. Poate chiar să facă copii și extrase după acestea.

În cazul în care societatea, respectiv funcționarii acesteia, nu răspund la cerere în termen de 5 zile, acționarii sau împuterniciții, respectiv agenții împuterniciți, se pot adresa instanței în scopul obținerii pe cale judecătorească a documentelor solicitate.

Deoarece directorii nu sunt obligați să țină contabilitatea, este asigurat și pentru ei dreptul de a avea acces la documentele financiar-contabile. În cazul în care sunt privați de acest drept, și ei pot cere, la rândul lor, pe cale judecătorească, obținerea documentelor.

Invitația acționarilor la adunare

Ori de câte ori când acționarii pot lua sau trebuie să ia parte la adunări, ei trebuie invitați în scris la adunarea acționarilor. Înștiințarea trebuie să conțină locul adunării, ora și scopul sau scopurile adunării acționarilor.

Înștiințarea trebuie primită în nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 60 de zile înainte de data ședinței.

Absorbția și fuzionarea

Legea dă posibilitatea societăților pe acțiuni ca după fuziunea (*merger*) a două sau mai multe societăți înregistrate în Delaware să își poată continua activitatea în forma uneia dintre societăți. Există și posibilitatea absorbției prin care o societate absoarbe altă societate. În acest caz, compania absorbită își încetează existența. **Drepturile și obligațiile firmei absorbite se transmit companiei care a absorbit-o.**

Înainte de fuziunii sau absorbției, fiecare consiliu de conducere a societăților trebuie să ia o decizie prin care acceptă contractul de absorbție sau fuzionare.

Contractul de fuzionare sau absorbție trebuie să conțină:

- condițiile generale de absorbție/ fuzionare

- modul de executare
- în cazul fuzionării, în ce privește acele modificări care trebuie să fie trecute în noul document constitutiv (sau dacă nu se fac astfel de modificări și rămâne valabil în viitor vechiul document constitutiv) trebuie să se facă mențiuni în scris.
- în caz de absorbție, documentul constitutiv al noii societăți trebuie anexat la înțelegerea de absorbție.
- modalitatea în care se vor converti acțiunile societăților pe acțiuni care sunt implicate în absorbție/ fuzionare în acțiuni la societatea nouă.
- orice altă prevedere pe care consiliul de conducere a societății o consideră importantă.

Contractul de fuzionare trebuie prezentat acționarilor societății la adunarea anuală obișnuită sau la adunarea excepțională. În acest caz, acționarii trebuie să primească cu 20 de zile înaintea adunării o invitație. La invitațiile trimise, trebuie anexat planul de contract al fuzionării, astfel încât acționarii să vină pregătiți la adunare.

Planul contractului de fuzionare/coalizare trebuie acceptat de toți acționarii societăților. După ce s-a aprobat, documentul de fuzionare (*certificate of merger or consolidation*) trebuie

trimis la oficiul Secretariatului de Stat pentru Companii pentru înregistrare și evidențiere.

Documentul de fuzionare trebuie să conțină:

- numele și statutul înregistrat al tuturor societăților pe acțiuni
- faptul că a fost aprobat contractul de fuzionare/coalizare și a fost autentificat de toți participanții, respectiv că va fi executat.
- numele vechi al societății nou formate sau numele nou.
- întrucât societățile fuzionează, se vor menționa acele modificări care trebuie să fie trecute în noul document constitutiv sau dacă nu se fac astfel de modificări și rămâne valabil în viitor vechiul document de fondare.
- duplicatul contractului de fuzionare va fi păstrat la sediul registrat al companiei
- contractul de fuzionare va fi pus în viitor la dispoziția acționarilor pe cheltuiala societății.

Fuzionarea societăților pe acțiuni înregistrate în Delaware cu companii înregistrate în alte state

Una sau mai multe societăți pe acțiuni înregistrate în Delaware pot fuziona cu orice societate/societăți pe acțiuni

înregistrate în oricare dintre statele SUA, cu condiția ca legea statului unde este înregistrată cealaltă societate să permită acest lucru.

Legea din Delaware este una foarte permisivă, făcând posibilă ca una sau mai multe societăți să fuzioneze în orice alt stat, cu condiția ca și legea statului respectiv să permită fuziunea cu societățile străine. Este, deci, posibil ca două societăți pe acțiuni din Liberia și Delaware să fuzioneze și să funcționeze ca una singură pe baza legilor din Delaware.

Pentru începerea procedurilor de fuziune, trebuie aprobat în toate societățile pe acțiuni contractul de fuziune. După ce aceasta s-a întâmplat, documentul de fuziune trebuie trimis la oficiul de înregistrare din Delaware pentru însemnare și evidențiere. Documentul trebuie să conțină:

- numele și locul înregistrării tuturor societăților
- faptul că contractul de fuzionare a fost aprobat, acceptat, autentificat de toți participanții, respectiv va fi executat;
- numele noii societăți
- întrucât are loc o fuziune, modificările necesare pe care le efectuează în documentul fondator al societății care va fi succesor legal, respectiv dacă nu s-au întâmplat modificări, atunci se consemnează acest fapt.

- dacă s-a întâmplat o fuziune, atunci trebuie anexat planul documentului fondator al societății
- faptul că în biroul succesorului legal al societății s-a efectuat înregistrarea contractului de fuzionare.
- contractul de fuzionare va fi pus în viitor la dispoziția oricărui acționar, pe cheltuiala societății.

Societatea care ia ființă prin fuzionare întrunește toate drepturile și obligațiile predecesorilor. Odată cu fuziunea, aceste drepturi nu se sting și de aceea legea se pronunță separat asupra cazului când societatea nou formată nu își continuă activitatea în statul Delaware. Trebuie asigurat în contractul de fuziune faptul că acționarii vechii societăți înregistrate în Delaware își pot revendica orice drept avut înainte.

Anticipat, am vorbit despre fuziunea oriunde în lume a uneia sau mai multor societăți pe acțiuni din Delaware. Societățile pot lua ființă și din alte feluri de societăți. Ce se întâmplă dacă două firme cu diferite forme decid spre fuziune?

Legea din Delaware permite ca orice societate/societăți înregistrate într-unul din state să fuzioneze cu una sau mai multe companii cu răspundere limitată (*limited liability company*) înregistrate din Delaware sau alte state, atâta timp cât fuziunile de acest fel nu sunt interzise de legea celui alt stat.

Legea oferă o elasticitate maximă referitoare la societatea care ia ființă. În urma fuziunii, succesorul care ia ființă poate fi oricare dintre societatea pe acțiuni sau compania cu răspundere limitată înregistrată fie în statul Delaware, fie într-un alt stat.

Noua companie care ia ființă ca urmare a fuziunii se poate înregistra în Delaware sau într-un alt stat în forma societății pe acțiuni sau ca o companie cu răspundere limitată. Procedura de fuziune este asemănătoare cu cele descrise mai sus. Ceea ce poate fi diferit este că, la societățile pe acțiuni, acțiunile sunt cele care întruchipează pretenția de titlu de proprietate, pe când la compania cu răspundere limitată sunt interesele, despre care – diferit de legea continentală - se emit bilete de interes (*certificate of interests*). Contractul de fuzionare/coalizare trebuie să stipuleze cum se vor converti acțiunile în interese, respectiv interesele în acțiuni, în cazul în care s-a înființat o societate pe acțiuni.

Contractul trebuie să mai conțină, dacă se va ajunge la plata valorii sau la compensație, în ce mod și valoarea la care se vor efectua acestea. De asemenea, este necesară aprobarea tuturor societăților și doar după aceea documentul de fuzionare/coalizare poate ajunge la oficiul de înregistrări.

Conținutul documentului de fuzionare/coalizare corespunde cu documentele fuziunii dintre o societate din

Delaware și una din afara statului. Totodată, și în acest caz legea cere ca acționarii vechii societăți înregistrate să-și poată revendica orice cerință. Este un lucru logic, pentru că dacă legea nu le-ar obliga la plată, odată cu fuziunea, s-ar scăpa în mod fraudulos de datorii.

Decontarea finală

În viața societăților comerciale survine, în mod organic, și terminarea activității. Acesta se poate întâmpla consecutiv deciziei acționarilor de a le închide spre decontare. În acest caz, procedura trebuie începută de directori.

Directorii decid începerea decontării cu aprobarea acționarilor societății. Ca urmare, directorii pot să convoace adunarea extraordinară a acționarilor, unde vor aduce la cunoștința acționarilor propunerea de închidere a societății și efectuarea decontării. Nu trebuie ținută o adunare formală în cazul în care acționarii cu drept de vot se pronunță în scris pentru închiderea firmei.

Dacă acționarii cu drept de vot participanți la adunare vor decide în majoritate închiderea firmei, documentul de decontare finală (*Certificate Of Dissolution*) trebuie trimis la oficiul de înregistrări cu scopul de însemnare și evidențiere.

Documentul trebuie să conțină:

- numele societății pe acțiuni
- data acordului deciziei de închidere
- faptul că închiderea a fost aprobată de către adunarea acționarilor; dacă adunarea nu a avut loc, atunci se va anexa pronunțarea în scris a acționarilor cu drept de vot pentru închiderea firmei.
- numele și adresa directorilor și funcționarilor societății.

Decontarea firmei se referă la drepturile, respectiv cerințele creditorilor și acționarilor din punct de vedere material. De aceea, societatea sau succesorul legal, respectiv directorii acesteia sau persoana/organizația responsabilă de decontare, înștiințează în scris creditorii în legătură cu precizarea exactă a cerințelor față de societate și asigură înmânarea din nou a acestora. Această somație scrisă trebuie să conțină:

- baza pretenției, respectiv descrierea detaliată a acesteia
- adresa unde suma pretinsă poate fi trimisă
- pretenția trebuie emisă cu 60 de zile mai devreme decât emiterea înștiințării; pretenția nu va fi luată în seamă dacă nu ajunge în 60 de zile la societate sau la succesorul legal al acesteia.

- societatea poate să plătească și altor creditori, și anume acelor care nu și-au depus pretențiile, fără ca ei să fi primit vreo înștiințare.

În afară de înștiințarea scrisă, legea mai prescrie că la chemarea creditorilor societatea trebuie să dea anunț în minim 2 ziare din provincia unde societatea este înregistrată. Dacă averea societății depășește 10.000.000 dolari, anunțul trebuie făcut în ziarele care se găsesc în toată SUA.

Înnoirea, refacerea, prelungirea autorizației societății pe acțiuni

Deși conform legii generale a societății pe acțiuni, în general, companiile sunt constituite pe termen nelimitat, totuși există posibilitatea ca fondatorii firmei să o fi întemeiat pe o perioadă determinată de timp - de exemplu pe 5 ani. Totodată, se poate întâmpla ca oficiul secretarului de stat să fi revocat autorizația de activitate a societății din cauza demisiei agentului registrat, situație discutată mai sus.

Cel mai frecvent caz – care survine concomitent cu demisia agentului registrat - este însă acela când societatea nu a plătit impozitul anual (*franchise tax*) și din cauza aceasta s-a retras autorizația societății.

Legea dă posibilitatea ca, după ce se petrece unul dintre evenimentele enumerate mai sus, semnatarii în numele firmei să poată cere prelungirea autorizației societății, respectiv reșezarea, reînnoirea firmei. Odată cu reînnoirea nu ia ființă o nouă societate. În practică, vechea societate își continuă activitatea ca și cum autorizația nu ar fi fost niciodată suspendată.

Cu acestea, societatea poate cere pretențiile revocate în trecut, dar trebuie să satisfacă și obligațiile contractate în trecut.

Documentele înmânate la oficiul secretarului de stat trebuie să conțină:

- numele firmei, care poate fi identic - dar nu obligatoriu - cu numele de fondare precedentă (pe documentul de fondare).
- numele agentului și biroului firmei care a înregistrat firma.
- continuitatea existenței și însemnarea limitării timpului, precizând data începerii prelungirii, care nu poate fi mai înainte de data terminării documentului fondator original.
- faptul că documentul fondator al firmei reînnoite, refăcut, a fost făcut pe baza legilor din statul Delaware.

- faptul că acest document servește la înnoirea sau refacerea unei societăți careia i s-a revocat autorizația de activitate.
- faptul că documentul înmănat pentru reînnoire sau refacere a fost semnat de către directorii sau acționarii firmelor care în momentul revocării autorizației erau responsabili firmei.

Odată cu însemnarea documentului, reînnoirea sau refacerea și-a început valabilitatea. Societatea poate să funcționeze mai departe ca și înainte de “reabilitare”. Contractele pe care societatea le-a semnat, chiar și în timpul când autorizația a fost revocată, intră automatic în vigoare. Problema este însă “recuperarea” numelui firmei. Astfel, dacă numele folosit nu a fost cerut de nimeni în perioada când societății i-a fost revocată autorizația, potrivit practicii generale, firma se reînnoiește sub numele original.

În schimb, dacă în acest timp altcineva a folosit acest nume sau un nume care nu se poate diferenția pentru înregistrare în Delaware, firma trebuie să se înregistreze “reînnoită” sub un alt nume și doar pe acesta poate să-l folosească. De notat faptul că oficiul secretarului de stat nu obligă firma la renunțarea numelui original. (Desigur, dacă între timp și autorizația acestei firme este revocată, numele de firmă devine din nou liberă pentru

folosire. Merită, deci, să verificăm lista numelor firmelor deja atribuite altora, înainte să alegem).

Reînnoirea societății este posibilă doar în cazul în care s-a achitat datoria de impozit către statul Delaware. Deoarece în majoritatea cazurilor nu este doar vorba de datorii de impozit, ci și de demisia agentului, trebuie făcută o învoială cu vechiul agent sau trebuie desemnat unul nou, pentru a se putea trimite documentele la oficiul secretarului de stat. Dacă firma are datorii și față de agentul vechi, el este dispus să-și reia atribuțiile doar în cazul în care datoria s-a plătit. Achitarea datoriilor de impozit se face de obicei prin agent. În mod uzual, agentul stabilește împreună cu oficiul valoarea impozitului și o trimite acționarilor și/sau directorilor la fel ca și raportul anual.

După reînnoirea societății, funcționarii semnatori, directorii, convocă o adunare extraordinară. Sarcina adunării este să genereze decizii referitoare la consiliul de conducere, respectiv la funcționarii firmei, așa cum s-a stipulat în documentul fondator sau în regulamentul de bază.

Despre certificatul de „GOOD STANDING”

Comaniile din Delaware se utilizează în diferitele scheme de protecție a patrimoniului și de reducere a impozitelor

consecutiv statutului fiscal de neplătitor și datorită răspunderii limitate.

În ultimii cinci ani, industria offshore a fost confruntată cu o serie de limitări legislative, de la normele pentru combaterea spălării banilor, până la diferitele legi antiteroriste și de la violarea legală a secretului bancar, până la blocarea transferurilor bancare.

În acest mediu economico-juridic ostil, este periculos să se opereze cu companii offshore care nu au o structură bazată pe funcționări profesionale (nominali) și care să fie într-o stare juridică bună. O companie aflată într-o stare juridică bună este o companie activă, legal constituită, care și-a îndeplinit toate obligațiile de natură fiscală.

Am văzut multe situații în care băncile au ignorat aspectele cu privire la starea juridică a companiilor cărora le-au deschis conturi.

Comaniile își pierd statutul de companii active atunci când nu își plătesc taxele anuale la timp.

După un an de la înmatricularea companiei, devin scadente taxele anuale. Neplătirea lor are drept consecință pierderea dreptului de a mai funcționa (la început), apoi consecința finală este radierea companiei din Registrul Comerțului.

Compania care nu este în stare de **Good Standing** nu are voie să efectueze acte comerciale și nu are voie să opereze conturi bancare. Banca, cea care conduce contul unei companii denumită inactivă, este obligată să blocheze contul acesteia.

Pentru acest motiv, băncile solicită anual documentul numit **Certificate of Good Standing**, document care probează existența juridică și capacitatea deplină de exercițiu a companiei.

În concluzie, taxele trebuie achitate la timp și este indicată achiziționarea unui document Certificate of Good Standing pentru a fi convinși de starea juridică a unei companii.

Costul unui astfel de document este de 440 USD.

Durata eliberării este de 7-10 zile lucrătoare.

Societatea cu Răspundere Limitată (Limited Liability Company)

La baza legislației care reglementează societățile cu răspundere limitată a stat legea germană a GMBH. Această formă juridică a apărut recent în legislația Statelor Unite. Primul stat care a legiferat cu privire la societățile cu răspundere limitată a fost Wyoming în 1997.

Breasla juriștilor a „digerat” destul de greu particularitățile noului venit. Din această cauză, companiile de tip LLC sunt destul de rare și sunt constituite mai ales la cererea beneficiarilor din Europa.

Cum ia ființă o societate cu răspundere limitată?

Orice persoană fizică sau juridică poate deveni asociatul unei LLC. Modul de constituire este foarte asemănător cu cel al societății pe acțiuni. Actul constituie certificatul de înmatriculare (*Certificate of formation*) ce este depus la secretariatul de stat pentru corporații.

Certificatul de înmatriculare poate fi semnat de reprezentanții asociaților sau, de cele mai multe ori, de reprezentantul agentului în calitate de fondator. Agentul registrat este cel care efectuează toate actele necesare constituirii companiei.

Certificatul de înmatriculare

Certificatul de înmatriculare este avizat la biroul secretariatului de stat pentru corporații. Acest document este un document public pe care oricine îl poate consulta. Din acest motiv, este important ca societatea să fie constituită de un consultant bun în domeniu, pentru ca informațiile cuprinse în acest document să nu aducă atingere intereselor beneficiarului companiei și care, de obicei, dorește să rămână în umbră.

Certificatul de înmatriculare trebuie să conțină următoarele:

- Denumirea firmei, care la sfârșit trebuie să conțină cuvintele Limited Liability Company;
- Adresa sediului registrat;
- Denumirea și adresa agentului registrat.

Documentul este semnat de o persoană care acționează în numele asociaților fondatori. De cele mai multe ori, această persoană este pusă la dispoziția firmei de către agentul registrat. Se poate constata că acest document (care este singurul document public dintre cele constitutive ale unui LLC) nu conține date cu privire la identitatea asociaților sau managerilor companiei, dar nici despre certificatul social al companiei.

Numirea primului manager

Dintr-un motiv care nouă ne scapă, legea denumeste administratorul unui LLC „managing director” și nu director ca și în cazul societății pe acțiuni. Am văzut că managerul nu este menționat în certificatul de înmatriculare

Imediat după constituire, adică după înregistrarea certificatului de înmatriculare la Secretariatul de Stat pentru Corporații, agentul registrat ține o primă ședință de constituire a companiei. Această ședință este ținută în numele viitorilor asociați. Cu această ocazie se întocmește un proces verbal „*IN LIEU OF ORGANIZATION MEETING*”. În acest document (procesul verbal al primei ședințe de constituire ținută de agentul registrat în numele și pe seama viitorilor asociați) se numește primul manager al societății.

Odată cu numirea primului manager, orice drept al agentului registrat asupra companiei se stinge.

Acest document de numire al primului manager este un document sub semnătură privată, iar legea nu cere forma curentă. Totuși, la cerere, acest document poate fi legalizat de notar și apostilat.

Primul manager rămâne în funcție până își dă demisia, până este demis de asociați sau până când adunarea asociaților numește un alt manager.

Contractul de societate

Contractul de societate este semnat de către asociații societății. Prin acest document sunt reglementate raporturile dintre asociați și manageri, precum și stabilirea modurilor în care vor fi reglementate raporturile de debit comercial din viața internă a companiei.

Legea din Delaware nu cere o formă autentică pentru validitatea contractului de societate. De obicei, un astfel de document face referire la:

- **Adresa sediului social al companiei.**

- **Scopul constituirii** - derularea oricăror acte comerciale, cu excepția celor care se pot efectua doar după obținerea unor avize speciale.
- **Durata companiei** - dacă avocații nu prevăd un termen pentru existența companiei, normele supletive ale legii limitează existența companiei la 30 de ani. Acest termen poate fi oricând modificat de către asociați.
- **Participarea la capitalul social al asociaților** care este exprimată în procente de „interese” (50% of interest). Legea nu prevede prin ce date trebuie identificat asociatul. Menționarea numelui sau a denumirii acestuia este suficientă.
- **CertIFICATELE DE PROPRIETATE.** Contractul de societate reglementează modul de emitere a certificatelor de proprietate asupra capitalului societății (certificate de parte socială). Aceste certificate de interes sunt proba materială a dreptului de proprietate a asociatului asupra companiei. Ele sunt emise de către managerul societății. Emiterea certificatelor de interes se

va consemna într-un proces verbal. Certificatele vor fi numerotate și semnate de către manager și de către casierul societății. Fiecare certificat de proprietate va purta numele/denumirea asociatului precum și procentul deținut din capitalul social al companiei. Datele asociaților vor fi ținute în registrul asociaților de către manager sau de către un alt ofițer al societății desemnat de către manager.

- **Modul de distribuire a profilului și modul de participare la pierderile societății.** În caz de pierderi, asociații răspund în limita capitalului subscris. Valoarea părților sociale vor fi stabilite de către asociați sau de către manager prin procese verbale. La constituire, nu este obligatorie efectuarea nici unui vărsământ.
- **Adunările generale ale asociaților** vor fi convocate de către manager sau de către asociatul majoritar. Convocarea se face în scris cu cel puțin 72 de ore înainte de data fixată pentru ședință. Bineînțeles că asociații pot să prevadă și alte termene.

- **Cvorumul necesar adaptării hotărârilor.** Hotărârile se iau cu majoritate simplă. Dreptul de vot este proporțional cu participarea fiecărui asociat la capitalul social. Asociații pot vota și prin împuterniciți, iar ședințele se pot ține și prin teleconferințe.
- **Competențele managerului.** Contractul de societate prevede modul de schimbare, de numire al managerilor. În acest document se pot stabili retribuiția managerilor, eventualele participări ale acestuia la profitul societății, etc.
- **Evidențele contabile.** Deoarece compania de tip LLC nu efectuează acte comerciale pe teritoriul Statelor Unite, nu este obligată să țină contabilitate sau să facă raportări contabile. Totuși, compania poate ține evidențe interne. Asupra acestor evidențe contabile, asociații pot dispune prin contractul de societate.
- **Transmiterea părților sociale.** Asociații pot stabili în contractul de societate modul în care pot înstrăina certificatele de interes (părțile sociale). Înainte de a

vinde părțile sociale, asociatul cedent este obligat să le ofere spre cumpărare celorlalți asociați.

- **Moartea asociatului.** Contractul de societate poate prevedea și situațiile de deces al unuia dintre asociați. Compania poate să-și continue existența și cu succesorii asociatului defunct sau poate să se dizolve. Modul de distribuire a bunurilor societății în caz de dizolvare pot fi de asemenea stabilite în contractul de societate.
- **Agentul registrat al LLC.** Ca și în cazul societăților pe acțiuni, LLC-urile sunt obligate să-și angajeze un agent registrat. Agentul registrat poate fi schimbat de către manager. **Demisia agentului registrat fără venirea unui alt agent are ca și consecință întâi suspendarea dreptului companiei de a efectua acte juridice, iar în final radierea companiei din registrul secretariatului de stat pentru corporații. Din acest motiv, este foarte importantă achitarea la timp a taxelor societăților cu răspundere limitată.**

Managerul societății cu răspundere limitată

Așa cum am arătat mai sus, managerul este numit de către reprezentantul agentului registrat.

Imediat după înregistrarea certificatului de înmatriculare, managerii țin prima ședință a bordului de manageri. Cu această ocazie, se reconfirmă denumirea și sediul companiei. Se reunesc membrii bordului de manageri, secretarul și trezorerierul. Toate acestea se consemnează în procesul verbal al primei adunări generale a bordului de manageri ai societății cu răspundere limitată.

Această primă ședință poate avea loc oriunde în lume. De obicei are loc în țara de rezidență a managerilor. Ședința poate fi ținută și prin teleconferință, iar procesul verbal poate fi semnat de participanți prin transmitere succesivă prin fax.

Următoarea obligație a managerului este să emită părțile sociale asociaților. Această atribuție este generată de contractul de societate. Emiterea părților sociale se face în cadrul unei ședințe extraordinare a bordului de manageri ai companiei. Cu această ocazie, se redactează un proces verbal din conținutul căruia se consemnează datele asociaților și procentele pe care aceștia le dețin din totalul capitalului social. Copiile acestui proces verbal vor fi remise asociațiilor.

Avem un offshore. Cum procedăm?

Există foarte multe posibile utilizări ale companiilor de tip offshore. Aici ne vom referi doar la mecanismele clasice prin care companiile sunt implicate în mecanismul comercial.

Companiile de import-export

De cele mai multe ori, companiile offshore se constituie pentru a minimiza taxele unor afaceri. Să vedem, printr-un exemplu concret, beneficiile de ordin fiscal generate de companiile offshore.

Să presupunem că „S.C. RO Import Export s.r.l.”, persoană juridică română, importă bujii din Germania. Prețul de achiziție în Germania este de 2 euro, iar prețul de vânzare pe piața românească este de 12 euro (echivalent în RON), preț fără TVA. La un lot de 100.000 de bujii importate și vândute,

situația contabilă a S.C. RO Import Export s.r.l. va fi următoarea:

TOTAL PLĂȚI:	100.000 x 2 EUR=200.000
TOTAL ÎNCASAT:	<u>100.000 x 12 EUR=1.200.000</u>
PROFIT BRUT:	1.000.000 EUR
IMPOZIT PE PROFIT 16% :	160.000 EUR
PROFIT NET:	840.000 EUR

Dacă însă marfa este achiziționată prin compania offshore NoTax Inc. înmatriculată în Delaware, această companie cumpără bujiile cu 2 EURO și le reexportă către importatorul român RO Import Export s.r.l. la un preț de 11 EURO. Prețul de vânzare pe piața internă rămâne 12 EURO fără TVA.

Situația contabilă a NoTax Inc.:

TOTAL PLĂȚI:	100.000 x 2EUR=200.000 EUR
TOTAL ÎNCASAT:	<u>100.000 x 11EUR=1.100.000 EUR</u>
PROFIT BRUT:	900.000EUR
IMPOZIT: 0%	0
PROFIT NET:	900.000EUR

Situația contabilă a RO Import Export s.r.l.:

TOTAL PLĂȚI: $100.000 \times 11 \text{EUR} = 1.100.000 \text{EUR}$
 TOTAL ÎNCASAT: $100.000 \times 12 \text{EUR} = 1.200.000 \text{EUR}$
 PROFIT BRUT: 100.000 EUR
 IMPOZIT PE PROFIT 16%: 16.000 EUR
 PROFIT NET: 84.000 EUR
 IMP.DE DIVIDEND 10%: 8.400 EUR
 TOTAL PIERDERE FISCALĂ: $16.000 + 8.400 = 24.400$
 EUR

Dacă „din întâmplare” atât beneficiarul companiei românești cât și cel al companiei americane este una și aceeași persoană, atunci putem vedea că în cel de-al doilea caz profiturile nete ale operațiunii sunt de: $900.000 + 84.000 = 984.000 \text{ EUR}$, în comparație cu 840.000 EUR obținuți fără implicarea companiei offshore.

Putem constata și o scădere a pierderilor fiscale de la 160.000 EURO la 24.400 EURO.

Comaniile offshore prestatoare de servicii

Noua viață economică reclamă tot mai multe servicii financiar-bancare, consultații juridice sau de marketing și management, studii de piață, servicii de training ale

personalului, având un impact asupra structurilor de multiplicare a capitalurilor.

Cu toate acestea, serviciile nu au și nu vor avea niciodată o piață organizată și nu există o bursă a serviciilor unde să se fixeze prețuri de referință ale acestora. Din acest motiv, nu putem vorbi de servicii ”prea scumpe” față de prețul de referință. Această caracteristică a pieței de servicii ne dă posibilitatea să utilizăm serviciile în mecanismele de planificare fiscală.

Să ne imaginăm firma de export ROMEXPORT care, înainte de impozitare, are un profit brut de 100.000 USD. În acest caz, ar avea o sarcină fiscală de 16.000 USD.

Dacă însă această companie beneficiază de un serviciu de studii de piață efectuat în afara României de către compania NoTax Inc. din Delaware la un preț de 90.000 USD, atunci situația economică se schimbă fundamental.

Situația economică fără implicarea companiei offshore:

PROFIT BRUT ROMEXPORT S.R.L.:	100.000 USD
IMPOZIT PE PROFIT:	16.000 USD
PROFIT NET:	84.000 USD

Situația economică cu implicarea companiei offshore:

ÎNCASĂRI ROMEXPORT S.R.L.:	100.000 USD
PLĂȚI SERVICIU DE MARKETING:	90 000 USD
PROFIT BRUT :	10.000 USD
IMPOZIT PE PROFIT 16%:	1.600 USD
PROFIT NET:	8.400 USD

ÎNCASĂRI NoTax Inc.	90.000 USD
IMPOZIT NoTax: 0%	0 USD
PROFIT BRUT NoTax = PROFIT NET = 90.000 USD	

Dacă compania ROMEXPORT și compania NoTax Inc. au același beneficiar, atunci în cazul utilizării companiei offshore beneficiul total pe operațiune este de: $8.400\text{USD} + 90.000\text{USD} = 98.400\text{USD}$ față de 84.000USD obținuți fără utilizarea companiei offshore.

Compania offshore ca instrument al protecției patrimoniului

Există milioane de procese în justiție. Multe dintre ele la limita absurdului. Datorită meandrelor sistemului juridic, care

lasă deschise cele mai neașteptate porțițe, aproape că și spărgătorul poate da în judecată proprietarul casei pe care a spart-o pentru rana provocată de câinele de pază care nu a fost legat. Și lăsat fără botniță. Și nevaccinat. Și care câine nici nu este de rasă pură, fapt care lezează demnitatea spărgătorului mușcat.

Lăsând gluma la o parte, sunt notorii acele cazuri în care un restaurant a fost dat în judecată de un client pentru că ceaiul servit a fost prea fierbinte și sărmanul consumator a pierdut câteva papile gustative. Sau cel al șoferului căruia i s-a vărsat cafeaua pe el când conducea și a dat restaurantul fast-food în judecată pentru că s-a opărit cu cafeaua prea fierbinte.

Dar toate acestea nu sunt nimic față de repercusiunile voracității justiției asupra bunurilor patrimoniale. Când este vorba de împărțit averi, distinsa doamnă legată la ochi și cu balanța în mână se transformă într-o fiară turbată și părtinitoare, aproape întotdeauna asmuțită asupra celui care are, și dispusă să dea celui care cere. Chiar dacă, de cele mai multe ori, dreptatea este cu totul altfel împărțită.

Cele mai spectaculoase încleștări în justiție legate de bunurile patrimoniale sunt legate de (cel mai adesea) sordidele procese de partaj consecutive divorțurilor. De obicei, sunt două

voci distincte: una care strigă (cu dovezi) că averea a fost realizată prin munca sa și cealaltă care face apel la „mi-se-cuvine-cu-orice-preț-cât-mai-mult-doar-pentru-că-eram-și-eu-pe-acolo”. Cine nu a auzit de Ivana Trump și de metodele ei diabolice de jecmănire în instanță a averii soțului la divorț? Este inutil să mai precizăm de partea cui este justiția în nouă cazuri din zece (și asta ca să fim generoși)...

Se poate face ceva? Justiția zice că nu. Și noi îi dăm dreptate, din punctul ei de vedere, pentru că scopul nostru nu este să ne punem împotriva justiției. Ce nu vede doamna legată la ochi este scurtătura care te pune la adăpost de orice neplăceri.

Să luăm un exemplu din viața reală. Și nu din America, ci din România. Este povestea lui K.L, unuia dintre fondatorii firmei de consultanță BLOMEX LTD. Atunci când K.L. a început să facă afaceri pe cont propriu, muncind 18 ore pe zi, sumele din conturile sale au început să crească. Din ce în ce mai mult.

Ceea ce am uitat să vă spunem este că dl. K.L. era foarte tânăr, căsătorit și fericit în căsnicie. Timpul a trecut, iubirea a murit puțin câte puțin, și a venit momentul divorțului. Și al partajului. S-a împărțit numai ceea ce apărea ca aparținând lui K.L. Adică mai nimic.

Norocul lui a fost că toate investițiile le-a făcut prin intermediul unui vehicul special: o companie din Delaware. A administrat apartamente de bloc în numele și pe seama acestei companii. A deschis conturi de investiții la firme de brokeraj și a cumpărat titluri de valoare în numele și pe seama acestei companii.

Cine era fericitul proprietar al acestor apartamente și al pachetelor de acte? Era K.L.? Nici vorbă! K.L. nu avea nimic, nu figura în nici o foaie de avere imobiliară ca fiind proprietar al acestor apartamente. Proprietar al acestor bunuri era compania offshore din Delaware.

Cine era beneficiarul acestor companii? Doar bunul Dumnezeu și K.L. știau. Tot ceea ce a fost obținut de compania din Delaware a rămas la adăpost de ciocanul judecătorului.

Vi se pare cinic? Atunci vă sfătuim să îl contactați pe Donald Trump. Pariem un Mercedes contra unei trotinete că o să vă spună că se va căi toată viața că nu a avut inspirația să procedeze ca domnul K.L. Cu atât mai mult cu cât, dacă mariajul ar fi curs pe un fâgaș firesc, nimic nu l-ar fi împiedicat să transfere când și cât ar fi vrut din avere doamnei Trump și chiar să o facă unică moștenitoare. Acum este târziu pentru el. Și, din păcate, pentru mulți alții...

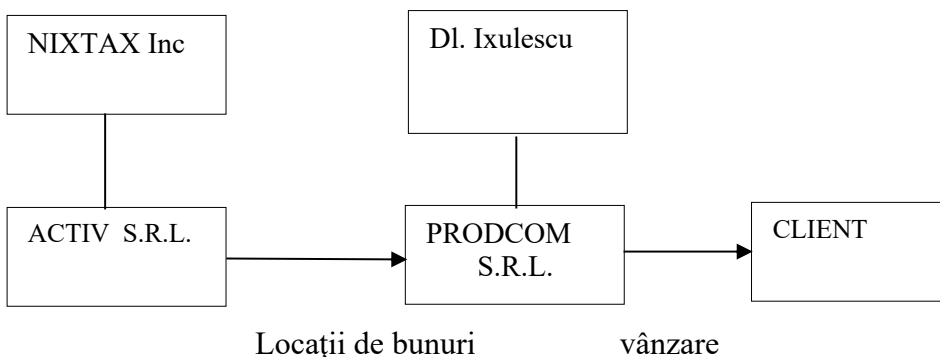
Offshore-urile din Delaware: un scut pentru păstrarea proprietății

Nu numai procesele de partaj pot fi rezolvate prin intermediul offshore-ului. Utilizarea companiilor din Delaware ca instrument de protecție a activelor în cazul companiilor poate fi deosebit de eficientă. Și asta, repetăm, în deplină legalitate, fără nici o intenție de fraudă. Mecanismul cel mai des folosit este următorul:

Se înființează o societate comercială românească, care are ca acționar și administrator offshore-ul NoTax Inc. din Delaware, denumită ACTIV S.R.L. Această societate este proprietara patrimoniului și deține toate activele necesare procesului de producție. ACTIV S.R.L nu va fi implicată niciodată în comerțul direct, ci va închiria, va da în locație cu sume modice, activele sale unei alte companii, PRODCOM S.R.L., care are ca acționar pe dl. Ixulescu și care va desfășura procesul de producție, va realiza bunuri și servicii pe care le va vinde.

Este de la sine înțeles că doar bunul Dumnezeu și dl. Ixulescu știu că acesta din urmă este de fapt proprietarul onorabilei firme NoTax Inc. înregistrate în Delaware USA...

Riscul apariției unor incidente comerciale de genul litigiilor, a îndatorării și/sau al falimentului va avea efecte doar asupra celei de a doua societăți, PRODCOM S.R.L.. Care practic nu are bunuri de patrimoniu. Bunurile sunt deținute de ACTIV S.R.L. și nu pot fi atacate de creditorii societății utilizatoare, pentru că, aparent, între cele două companii nu există nici o legătură.

Totul este perfect legal și fără nici un fel de riscuri și complicații. Din nou, americanii demonstrează că știu ceea ce fac. Sistemul este infailibil!

Operațiuni anonime

Datorită demonizării de către mass-media a instituției companiei offshore, din ce în ce mai mulți oameni de afaceri recurg în cadrul diferitelor tranzacții comerciale derulate prin intermediul companiilor offshore la **instituția funcționarilor nominali**.

Ce sunt acești nominali?

Funcționarii nominali sunt persoanele juridice sau fizice care „acoperă” adevăratul acționar sau director al unei companii offshore. Mai pe românește, **dacă dl. Ixulescu nu dorește să apară ca acționar în propria companie offshore, el poate „închiria” o persoană. De cele mai multe ori este vorba de o persoană juridică ce va apare în locul lui în actele constitutive ale companiei.**

Astfel, **nimeni nu poate afirma că dl. Ixulescu are o companie offshore decât cu riscul unui proces.** Se poate demonstra oricând prin prezentarea certificatului de acționar al companiei offshore în cauză că acționar nu este dl. Ixulescu, ci o altă companie.

Întrebarea care se pune de cele mai multe ori este: „Care este garanția domnului Ixulescu că acționarul nominal nu va abuza de poziția lui în detrimentul intereselor domnului Ixulescu?”

Garanțiile sunt de ordin juridic. Transmiterea dreptului de proprietate asupra acțiunilor se face prin acte sub semnătură privată (nefiind necesară legalizarea contractului de vânzare de acțiuni). Legea nu prevede un termen pentru operarea în registrul acționarilor a mențiunilor cu privire la transmiterea acțiunilor. Astfel stând lucrurile, acționarul nominal va remite un contract de vânzare a acțiunilor companiei domnului Ixulescu. Acest document este semnat de „vânzător” (de acționarul nominal), dar nu este datat.

Prin simpla datare, domnul Ixulescu poate deveni oricând acționarul companiei. Documentul se poate, bineînțeles, antedata. Contractul de vânzare de acțiuni dintre acționarul nominal și beneficiarul adevărat al companiei, este un document intern nedisponibil ochiului curios al terților.

De multe ori acționarul nominal este dublat și de un director nominal. După cum prealabil bănuieți, directorul nominal este o persoană fizică care apare în actele constitutive ale companiei offshore, având rolul de a-l acoperi pe adevăratul director (Dl. Ixulescu) al companiei.

Există două moduri prin care Dl. Ixulescu poate controla de la „distanță” compania, în condiții de anonimitate:

Primul este să solicite de la directorul nominal o procură generală prin care este împuternicit să exercite toate drepturile pe care le-ar fi avut dacă ar fi fost director. Astfel Dl. Ixulescu se va putea comporta ca și directorul companiei, fără să fie însă trecut în actele companiei offshore ca director. Poate cineva să spună că Dl. Ixulescu este directorul companiei offshore? Nu! Director este altcineva, dovadă fiind actele constitutive ale companiei în care altcineva apare ca fiind deținătorul funcției de director.

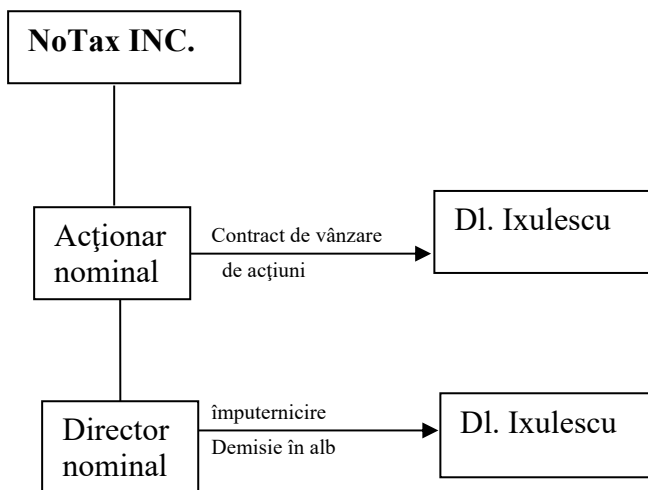
Există și un alt mecanism, cu un grad mai ridicat de protecție a identității adevăratului director (beneficiar) al companiei offshore.

În acest caz, directorul nominal (persoană fizică străină sau un consultant profesionist din România), va primi indicații precise de la Dl. Ixulescu cu privire la actele pe care să le săvârșească funcționarul nominal în numele companiei. Directorul nominal va semna (la indicațiile domnului Ixulescu) contractele societății offshore, va putea să semneze chiar și în bănci, va putea da ordine brokerilor, poate semna actele constitutive ale unor firme românești unde compania offshore va deveni asociat, etc. Acest din urmă mecanism are, însă, un

mare dezavantaj, și anume costul ridicat al serviciilor directorului nominal.

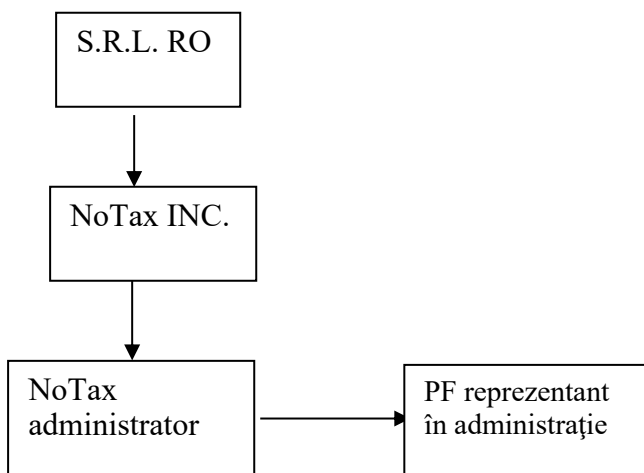
În cazul utilizării directorului nominal, garanția împotriva abuzului acestuia în detrimentul drepturilor adevăratului beneficiar al companiei (dl. Ixulescu) este demisia în alb (nedată). Astfel, directorul poate fi demis chiar și retroactiv, anulând astfel toate actele efectuate de director după data trecută pe demisie. Acestea devin nule pentru că directorul a acționat în afara competențelor (nu a mai fost director)

O companie offshore total anonimă arată astfel:

Pasul următor este constituirea societății comerciale românești total anonimă, în care acționar (asociat) și

administrator este NoTax INC., iar reprezentantul în administrare este consultantul offshore profesionist.

Când este nevoie de aceste documente de anonimizare a structurii unei companii? De obicei, se recurge la aceste mecanisme atunci când, datorită regulilor concurenței, o companie deține mai mult de 40% din piața românească.

Frecvent se recurge la funcționarii nominali și pentru a limita anumite pierderi care ar putea rezulta din partaje, falimente, și așa mai departe.

Dar cea mai mare valoare o are anonimizarea atunci când o persoană dorește ca, din varii motive, numele său să nu fie asociat cu o anumită afacere pe care vrea să o deruleze. Orice “binevoitor” care îl va căuta pe Dracu’, va da de tată-su’ – cum spune zicala din bătrâni. Orice declarație publică prin care numele domnului Ixulescu este legat de firma românească sau afacerile derulate de aceasta se izbește de proba contrarie furnizată de Registrul Comerțului din România, care va certifica lipsa oricărei legături între persoana domniei sale și afacerea în cauză, acționar și administrator fiind firma NoTax Inc. cu sediul în Delaware. Dacă totuși băgărețul persistă și clamează o eventuală legătură între dl. Ixulescu și firma NoTax Inc. din Delaware, se intră într-o chestiune și mai delicată, deoarece nimeni nu poate aduce dovezi în acest sens. Iar dacă în urma acestor demersuri dl. Ixulescu se simte lezat, urmează un proces de calomnie implacabil intentat „binevoitorului”.

În genere, subiectul anonimizării depline este destul de sensibil și are o aplicabilitate diferită de la speță la speță.

Întrebări puse frecvent

În următoarele pagini vom încerca să dăm răspunsuri la întrebări care, în practica de-a lungul anilor, au fost puse de cei interesați de această temă fie direct, fie prin e-mail sau fax la biroul de consultanță deschis de autor sub marca BLOMEX și pe site-ul www.offshore.ro.

Sunt oameni cărora le plac întrebările, mai ales dacă sunt însoțite de răspunsuri documentate. Sunt și cei care nu le suferă, gândind că grupul de întrebări “aruncate” în pagină nu reflectă un volum de cunoștințe sistematizate și obiective, acesta fiind motivul negării soluției de tip întrebare-răspuns.

Din statistici reiese, însă, că cei (deloc puțini!) care au accesat site-urile noastre iubesc să citească, să cerceteze sau să culeagă „delicatesele” din grămada de informații. Din datele studiate de noi, reiese că paginile cu întrebări și răspunsuri au fost cele mai vizitate.

Este dificil pentru un consultant să decidă din spatele biroului ce este atractiv și important pentru oamenii de afaceri și care sunt informațiile absolut nesemnificative. Totuși, ceva se poate afirma: există un interes crescând față de această temă. Există un segment care dorește să știe mai mult.

Un om de afaceri activ are un timp foarte limitat pentru acumularea noilor cunoștințe. Și totuși, își fac timp pentru lucrurile pe care le consideră foarte importante.

Întrebările de mai jos provin din practica mea de consultant în domeniul industriei offshore de peste nouă ani. Poate că nu în această formă, cu aceste cuvinte, dar ele continuă să se facă auzite, indiferent de trecerea timpului.

Fără pretenții de exhaustivitate, le-am extras pe cele mai importante și pe cele mai frecvente. Desigur, am putea mărunți mai departe sistemul american al firmelor offshore, urmărind traseele deschise de aceste întrebări. Dar este aproape imposibilă prezentarea amănunțită a tuturor detaliilor datorită particularităților fiecărui caz în parte. Apoi, ne-am angajat la începutul cărții că nu vom târî cititorul într-o lectură plicticoasă și dogmatică.

Lumea offshore-ului este de o complexitate, practic, infinită. Și, vă rog să mă credeți, nu este nici o exagerare! Chiar după atâția ani de truditor în acest domeniu, mă confrunt frecvent cu situații noi, unele pe care nu ași fi putut să mi le imaginez niciodată. Fiecare necesită o abordare și, consecutiv, o rezolvare strict personalizată.

Credeți-ne, pentru un consultant, clientul este cel mai bun profesor. Dar el nu știe aceasta. EXPERTUL care își clamează valoarea cu majuscule a devenit expert pentru că poartă în sine aceea experiență concentrată pe care clienții lui au acumulat-o și au împărțit-o cu el de-a lungul anilor. Cu grijă, inteligență și capacitate de sinteză, el poate să o dea mai departe altor clienți. Nici un consultant nu poate avea idei geniale răsărite din nimic.

Acesta este motivul pentru care am ales să selectez cele mai frecvente întrebări puse de clienții mei. Este foarte probabil ca ele să fie cele care pot să apară spontan în mintea cititorului acestei cărți. Dacă există și alte nelămuriri sau curiozități, le aștept cu nerăbdare pe site-ul www.offshore.ro.

În ce privește răspunsurile, doar cel care activează în domeniul de specialitate aprofundează problemele cu profesionalism, astfel încât să ajungă în profunzimea problemei, acolo unde se află ascunsă informația de valoare. Și este normal să fie așa. De unde ar cunoaște vicleniile meseriașilor din restaurante un specialist care a terminat mai multe facultăți și doctorate, dar care s-a aflat în restaurante doar pentru a se bucura de mâncăruri și băutură și a intrat în contact doar cu ospătarul? Desigur, el poate să peroreze și să teoretizeze oricât, poate să scrie și tratate despre subiect, nimeni nu îl oprește. Dar

modul cum se poate economisi detergentul pentru mașina de spălat vase se poate afla doar de la cineva care a umblat în bucătărie și conduce personalul de acolo și știe micile trucuri legate de funcționarea bucătăriei. Oricine poate să își spună de unde se cumpără carnea pentru un restaurant. De la cei care vând carne, nu? Dar care sunt negustorii care îți oferă doar carne proaspătă, necongelată, zilnic, în cantitățile de care ai nevoie și la cel mai avantajos preț, asta nu o poți ști decât dacă te ocupi cu aprovizionarea unui restaurant. Iar problemele se complică și mai mult dacă discutăm de trufe și de caviar Beluga...

De pe această poziție, a celui implicat activ în chestiunea discutată, a specialistului care de aproape un deceniu trăiește din industria offshore, pe care a încercat să o stăpânească pe cât de bine se poate, au fost formulate răspunsurile.

În cele ce urmează, am încercat să neglijăm specificarea țărilor. Deși o să ne referim la acestea în răspunsuri, totuși, trebuie să precizăm că situația concretă este puțin diferită. Dacă dorim să folosim aceste răspunsuri în mod concret într-un anumit stat sau teritoriu, trebuie regândit totul. Trebuie reluată discuția cu un consultant, pentru că în diferite state pot apare diferențe importante dictate de specificul local. După cum în medicină se spune că nu există boală, ci există bolnavi, care

fiecare trebuie tratat individual și personalizat, la fel în industria offshore nu există situații standard la care se aplică soluții tip, ci fiecare situație are particularitățile ei care trebuie analizate și care reclamă soluții aparte.

Deci, să începem!

Este legală utilizarea companiilor offshore de către cetățenii români?

Da! Legea din România nu face nici o diferență între companiile străine onshore sau offshore. Utilizarea companiilor offshore de către oamenii de afaceri din România este perfect legală.

Dacă dețin o companie offshore în SUA, voi fi trecut pe lista neagră a oficiului pentru combaterea spălării banilor?

Nu! Nu vei fi trecut pe nici o listă neagră dacă ești beneficiarul unei companii offshore. În plus, datele acționarilor și directorilor unei companii offshore din SUA nu sunt publice (asta în cazul în care compania a fost constituită de un specialist

competent). Nimeni nu poate afla din registrele publice cine este acționarul sau directorul unei companii offshore.

Dacă am o companie offshore trebuie să plătesc impozit în România?

Nu! Tocmai de aceea se apelează la companiile offshore.

Dacă am o firmă offshore înmatriculată în Bahamas, pot să îi mut sediul în Delaware?

Da! Legea permite înregistrarea în Delaware a companiilor înregistrate în alte jurisdicții. Aceasta înseamnă că o societate care a avut sediul în Bahamas, dar s-a redomicilat în SUA, în Delaware, își păstrează personalitatea juridică intactă și toate obligațiile și drepturile avute înainte. Redomicilierea este un proces destul de des întâlnit. Companiile înmatriculate în jurisdicții non-grata își mută sediul în Delaware.

Care e garanția mea că atunci când achiziționez o companie offshore din Delaware nu cumpăr doar un teanc de hârtii fără valoare?

Este adevărat ca industria offshore atrage mulți aventurieri și escroci. Rușii sunt de departe maeștri în vânzarea de companii offshore clonate. Eu recomand clienților să verifice prin surse independente existența și starea juridică a unei companii offshore. Există firme multinaționale prestigioase care pot verifica existența unei companii. Lider de piață în astfel de servicii de informare este D&B. (Dun And Bradstreet). Achiziționarea unui certificat de Good Standing poate fi și ea o dovadă a existenței unei companii. Acest document este emis de organul care a efectuat înmatricularea companiei offshore, în speță de secretariatul de stat pentru companii, și confirmă existența juridică a unei firme.

Pot să fiu asociat unic în mai multe companii offshore?

Da! În oricâte.

Cât este impozitul unei companii offshore înmatriculată în SUA?

Companiile offshore plătesc o taxă anuală fixă indiferent de rulaj sau de profit. Această taxă variază de la 800 USD la 2000 USD, în funcție de structura companiei.

Această sumă include taxele de natură fiscală, costul sediului și onorariul agentului registrat.

Unde poate să își deschidă cont o companie offshore înmatriculată în Delaware?

Compania poate să își deschidă cont oriunde în lume, mai puțin în SUA. Regulamentul valutar permite deschiderea de conturi nerezidente și în România pentru companii străine. Dar, nu recomand nimănui sistemul bancar din România. La noi secretul bancar nu a existat, nu există și nu va exista niciodată. E o chestiune ce ține de mentalitate și nu o problemă legală.

Ce obiect de activitate poate avea o companie offshore?

Compania offshore poate efectua orice acte comerciale, cu excepția activității bancare și activităților specifice companiilor de asigurare reasigurare.

Poate o persoană din afara SUA să fie proprietarul unei societăți pe acțiuni din Delaware?

Da! Proprietarul societății pe acțiuni, conform prevederilor legilor din statul Delaware (Delaware General Corporation Law) poate să fie în practică oricine, fie o firmă înregistrată în SUA sau o altă organizație, respectiv persoană fizică, fie persoane din afara SUA. Nu există nici o limitare referitor la cazul persoanelor din străinătate, cine și în ce condiții pot fi proprietarii unei firme din Delaware.

Întrebarea este dacă în statul de unde provine proprietarul există limitări privind obținerea proprietăților în străinătate. Sunt state unde aceasta este legată de o autorizație, de exemplu, din partea Băncii Naționale. Alte state, însă, pretind doar o declarație formală într-un anumit termen (de exemplu 30 de zile). Conform legilor de impozitare din numeroase state, trebuie trecute în declarația de impozitare interesele din străinătate. Scopul este ca oficiul de impozitare să se poată opri la verificarea veniturile acumulate din străinătate, respectiv la influența acestora în viața particulară și familială. Urmările, avantajele, eventualele consecințe legale consecutive obținerii proprietăților în străinătate, trebuiesc cercetate de către acționari și specialiști în relație cu legile autohtone.

Au firmele offshore înregistrate în Delaware anonimitate totală? Impietează anonimitatea în vreun fel în chestiunile legate de transmiterea acțiunilor în caz de deces?

Foarte puțini specialiști în planificare fiscală și administrarea companiilor offshore se ocupă de problema anonimității și de transmiterea „mortis causa” a dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

Pe măsura apariției diferitelor legi împotriva spălării banilor, a aplicării pachetelor de legi privind lupta antiteroristă, toate băncile și instituțiile financiare solicită informații despre acționarul companiei și despre director.

Autorul, care are o experiență de aproape un deceniu în domeniul constituirii de companii offshore, aplică clienților săi o structură de anonimitate realizată pe două paliere:

- Primul nivel se realizează prin intermediul personalității juridice a companiei americane.
- Al doilea ecran de protecție se realizează prin funcționarii companiei: acționari și directori.

Acțiunile companiei nu sunt deținute de beneficiarul adevărat al companiei offshore (clientul român), ci de către o

companie sau o fundație de protejare a activelor, iar funcția de director poate fi deținută de directorii nominali profesionali români sau străini.

Această structură de companie conferă beneficiarului o anonimitate absolută.

Ca un element de siguranță în plus, în anumite condiții, directorii nominali profesionali pot fi însărcinați chiar și cu administrarea conturilor. Acest serviciu se oferă, însă, numai în condiții speciale.

Acționarul nominal (fundația de protecție a patrimoniului) va emite un document denumit „DECLARATION OF TRUST” prin care se recunoaște beneficiarul ca fiind titularul tuturor drepturilor pe care le are acționarul.

Astfel de companii se pot comanda foarte ușor chiar și de pe telefon (tel.004.021.313.66.21 sau 004.0722.326.329.), e-mail (kisslaszlo@gmx.net), sau pe site-urile: www.offshore.ro și www.assetprotection.ro. În permanență există companii gata constituite, cu o reputație bună și ușor de controlat, care se pot livra în 24 de ore. Aceste companii ready-made, nu au desfășurat nici o activitate comercială și sunt libere de orice sarcini.

Dacă proprietarul unui LLC din Delaware este un autohton, atunci partea lui din venit este impozabilă?

Dacă societatea de tip limited liability (LLC) urmărește principiul impozitării curente - neluând în considerare alte impozitări din SUA, proprietarul, pe partea lui din venit, este contribuabil în țara și teritoriul unde el este rezident. În cazul în care reședința persoanelor fizice poate fi în mai multe state, aceasta trebuie verificată de către specialiști. După ce s-a constatat unde este rezidentă persoana, atunci în acel loc trebuie să plătească impozitul lui pe venit. Acesta, însă, în cele mai multe cazuri, nu figurează ca dividende, ci ca venituri provenite din străinătate. Societatea americană nu impune plata impozitului pe profit înainte de a împărți profitul între asociați.

Dacă proprietarul LLC-ului este o firmă din străinătate, atunci trebuie verificat unde este rezidentă firma și, potrivit rezultatelor, se stabilește în ce stat sau teritoriu trebuie să plătească impozitul din venitul provenit din LLC. Atunci trebuie luat în considerare că acesta era un venit neimpozitat în SUA, și nici în acest caz nu poate fi calificat ca dividend provenit din străinătate.

Poate să cumpere firma din Delaware un iaht, respectiv poate să-l înregistreze sub steag american?

Da! După ce firma din Delaware a satisfăcut cerințele de ordin legal ale oficialităților, atunci poate să înregistreze iahtul sub steag american pe numele firmei.

Societatea LLC înregistrată în Delaware poate să dea împrumut persoanelor particulare?

Da! Societatea LLC poate să dea împrumut atât persoanelor din America, cât și din străinătate, exceptând cazul în care statutul nu prevede altfel. Între cei care doresc împrumut pot figura de obicei proprietarii societății, managerii, uzufructuarii, agenții și împuterniciții. Legea nu limitează cercul persoanelor care pot solicita împrumutul. Întrebarea care survine în legătură cu împrumutul este desigur sistemul de condiționare a oferirii împrumuturilor. Și în acest caz trebuie luate în considerare prescrierile regulamentului de bază. Dacă aici nu sunt reglementate condițiile de împrumut, atunci părțile, deci firma, respectiv directorul acesteia și persoana dornică de a lua împrumut, se pot înțelege liber despre aceste condiții (despre

durata împrumutului, ritmul înapoierii banilor, persoanele garante, măsura dobânzii, etc.).

Dacă o firmă românească a luat împrumut de la o societate din Delaware, atunci poate plăti dobândă și poate să deconteze dobânda ca cheltuială?

Da! Firește că firma nu numai că poate plăti, ci este obligată să plătească dacă părțile s-au înțeles în contractul de împrumut despre plata dobânzii. Deoarece firma din SUA s-a format pentru continuarea activităților de obținere a profitului, bineînțeles că își va oferi banii contra dobânzii.

Pentru decontarea dobânzii sub formă de cheltuieli, trebuie studiată întotdeauna legea din țara de origine, respectiv dacă există o înțelegere despre evitarea dublei impozitări. Dacă prevederile convenției sunt aplicabile, atunci aceasta trebuie aplicată. De obicei, în cazul dobânzii, țara de origine a plății obligă impozitarea dobânzilor. Motivul este că nivelul dobânzii reprezintă o categorie de câștiguri relativ ușor de urmărit.

Dobânda plătită este considerată de legea locală de impozitare drept cheltuială?

În legătură cu aceasta trebuie luate în considerare regulile de impozitare a anumitelor țări referitoare la subcapitalizare (*thin capitalization*). În numeroase țări, dacă raportul dintre capitalul unei firme – de exemplu capitalul propriu - și termenii de dobândă este deasupra unei sume, atunci dobânda care este peste această rată, nu mai este permis să fie validată legal drept cheltuieli.

Poate să cumpere societatea LLC înregistrată în Delaware valori imobiliare în străinătate?

Compania cu răspundere limitată înființată în Delaware poate să cumpere atât în SUA, cât și în alte țări, fie imobile cu caracter comercial, de exemplu birouri sau spații de producție, fie case sau vile. În legătură cu cumpărarea imobilelor, trebuie luate în considerare legile țării unde se va afla imobilul. Între formalitățile legale, poate apărea ca specificație faptul că legile anumitor țări pot lega cumpărarea imobilelor de către străini de obținerea unei autorizații, respectiv pot limita cumpărarea terenurilor și imobilelor cu caracter de monument istoric. Cumpărarea imobilelor în străinătate este o tranzacție care necesită mare prudență. Ducerea la bun sfârșit a acesteia este bine să fie lăsată în mâna unui birou local care este specializat

în vânzarea-cumpărarea imobilelor. În România, legea nu permite vânzarea terenurilor către persoane sau societăți comerciale străine. Acestea pot achiziționa terenuri prin înființarea unor companii românești. Compania din Delaware poate fi proprietarul construcțiilor fără nici o obligație suplimentară.

Firma din Delaware trebuie să plătească impozit pe venitul provenit din închirierea unui imobil neamerican în statul unde se află imobilul?

După legile numeroaselor state, veniturile din închirierea, folosirea imobilelor - comerciale, ori locuințe - se vor taxa în statul în care se află imobilul. Dacă există o înțelegere despre evitarea plății duble a impozitului (dar cel mai adesea nu se poate aplica în cazul LLC din SUA), înțelegerea întărește principiile impozitării de către statul unde se află imobilul. Reglementările precise despre determinarea veniturilor trebuiesc căutate deci în legile locale de impozitare.

Poate să deschidă firma din Delaware un cont bancar în străinătate?

Da! Firma înregistrată în Delaware poate să își deschidă un cont bancar în străinătate. Întrebarea este mai ales unde și în ce condiții își va deschide contul de bancă și, ca urmare, cum se poate dirija contul.

Deschiderea unui cont de bancă este o sarcină absolut, specială care provoacă dureri de cap zi de zi specialiștilor din acest mediu. În cei aproape 10 ani scurși de când activez în domeniu, dar în special după atacul terorist din 11 septembrie 2001 din SUA, a scăzut predispoziția băncilor de a deschide conturi persoanelor din străinătate. Deschiderea de conturi în cadrul întemeierii unei firme a devenit o disciplină de sine stătătoare, dar clienții nu înțeleg întotdeauna dificultatea acesteia sau nu sunt dispuși să ia la cunoștință.

Problema fundamentală survine din cauza legilor de împiedicare a finanțării terorismului sau spălării de bani. Băncile sunt nevoite ca înaintea deschiderii unui cont să verifice în detaliu clienții. Practica diferitelor bănci în domeniul acesta este foarte diferită. Pe lângă documentele de fondare legalizate ale firmei, mai trebuie anexate diferite alte documente pentru ca banca să deschidă contul. De cele mai multe ori se solicită scrisori de referință bancară despre directorii, acționarii, funcționarii, beneficiarii firmei. Totodată este des întâlnită situația, mai ales în țările anglo-saxone, ca persoanele mai sus

enumerate să fie obligate să dovedească adresa cu o factură de utilități (gaz, telefon, curent electric). De asemenea, dintre documentele necesare pentru deschiderea contului face parte un chestionar despre activitatea de viitor a firmei.

Procurarea acestor documente durează foarte mult timp și costă mulți bani. Am întâlnit în practică cazul în care doar pentru documentele referitoare, clientul a fost nevoit să plătească între 2000 și 3000 de dolari ca să poată satisface cererile băncii.

Desigur, se poate critica practica băncilor, gândind că toate acestea sunt de prisos și fără rost. De exemplu, ce rol are secretarul firmei în derularea chestiunilor bancare? Răspunsul este că nici unul. Atunci de ce trebuie înaintată și referitor la secretar factura de electricitate tradusă în limba engleză și prevăzută cu apostilă?

Oricât ni se pare de nostim, aceasta se întâmplă în practică. La fel și cazul când oficialitățile din Gibraltar nu au acceptat din respectivul stat adeverința despre adresa directorului, pentru că aceasta provenea de la poliție. Da, ați citit bine! Nu au acceptat adeverința ștampilată a poliției! Regulamentul nu cuprinde adeverința de locuință de acest fel și, dacă nu este stipulat expres, atunci nu este aplicabilă.

Înainte de deschiderea unui cont este oportună și aprecierea modului cum se poate dirija (controla) acest cont din străinătate, dacă este posibilă accesarea lui prin Internet, respectiv cum se pot urmări pe Internet mișcările sumelor. De cele mai multe ori, orice tranzacție bancară trebuie justificată cu documente (contracte, facturi, etc.).

Băncile serioase, cu un rating bun, în cazul companiilor offshore, solicită informații și despre companii de bază cu care “lucrează” compania offshore. Bancherii știu că firmele offshore sunt doar vehicule de creștere a profitabilității unei companii onshore. Nu trebuie să vă speriați atunci când banca solicită informații despre compania românească pentru care compania offshore prestează servicii.

Din cele descrise mai sus, reiese că deschiderea unui cont trebuie pregătită bine, comparând condițiile și cerințele în folosul operativității tranzacțiilor viitoare.

Dar, deoarece chiar și în cazul în care cineva este foarte informat despre toate aceste probleme, foarte multe aspecte rămân ascunse, este indicat folosirea unor specialiști care zi de zi se ocupă cu deschiderea de conturi. Mai multe informații despre deschiderea de conturi bancare găsiți la www.conturibancare.ro

Poate primi o corporație din Delaware un cod fiscal federal? În cazul acesta, este firma scutită de impozit?

Desigur că o firmă din Delaware poate primi un cod fiscal federal. Legea prevede că, după obținerea codului fiscal federal, firma este obligată să raporteze către oficiul federal de impozitare (*Internal Revenue Service*) despre venitul și câștigul ei și este obligată ca din profitul din venitul global să plătească impozit către Statele Unite.

Poate primi un cod fiscal federal o companie LLC și rezultă din aceasta faptul că firma va deveni un subiect de impozitare?

Compania LLC poate să ceară și să primească un cod fiscal federal (*Employer Identification Number*), dar procurarea codului fiscal nu înseamnă faptul că firma va deveni automat un subiect de impozitare (obligată să plătească impozit federal în Statele Unite ale Americii).

Avem următorul caz: proprietarii și directorii LLC-ului sunt străini, firma nu are sediu în SUA, nu dispune nici de cod fiscal federal și nu poate să desfășoare pe teritoriul SUA activități generatoare de venituri. Se bucură compania din Delaware de avantajele tratatelor de evitare a dublei impuneri?

Aceasta este o companie tipic non-rezidentă, care nu este “vizibilă” de către oficiul de impozitare pentru că nu este ținută în evidență ca subiect de impozitare. În consecință, nu este subiectul înțelegerilor făcute în SUA. Printr-o eventuală procedură de coordonare a oficiului de impozitare al Statelor Unite cu oficiul străin de impozitare, nu s-ar putea întări statutul firmei și nu ar putea primi de la IRS nici o adeverință că firma este plătitoare de impozit al Statelor Unite.

Deoarece, pentru evitarea dublei impozitări, convențiile model OECD fac întotdeauna posibile acordurile între oficiile de impozitare ale părților și emiterea adeverințelor referitoare la înscrierea firmei de către oficiul străin de impozitare obligând la aplicarea acordului, în cazul firmei definite în întrebare nu se poate aplica înțelegerea încheiată între Statele Unite și țara de origine referitoare la evitarea impozitului dublu.

Poate firma offshore LLC din Delaware să cumpere mărfuri sau prestări de servicii din SUA pe care să nu le valorifice pe teritoriul fiscal american?

Da! Firma poate să cumpere în cazul acesta mărfuri sau servicii din Statele Unite.

Aici, desigur, se pune problema unei firme pe care proprietarii sau beneficiarii doresc să o pună în funcțiune ca firmă offshore. Procurarea în sine a bunurilor sau serviciilor nu înseamnă că veniturile firmei provin din SUA. Procurarea regulată din SUA, mai ales dacă se întâmplă prin parteneri permanenți, reiese din evidențele pentru Oficiul de Impozitare ale firmei vânzătoare. Regularitatea atrage atenția oficiului de impozit și, în consecință, la o eventuală examinare a firmei, ea trebuie să demonstreze că nu a desfășurat activități de realizare a veniturilor pe teritoriul SUA.

Eventualele reclamații sau returnarea valorii produselor refuzate complică problema. Acest lucru poate ajunge formal la contabilizare în SUA, ca și cum cumpărătorul și-ar fi creat venituri din SUA, și din cauza aceasta ar putea fi constrâns la explicații.

Rezumând, se poate spune că nu este recomandat ca firma LLC care este folosită ca offshore să facă achiziții din

America, nici chiar în cazul în care firma nu are alte relații comerciale pe teritoriul SUA și nici nu obține astfel venituri. Pentru achiziții, există numeroase alte soluții.

Poate să fie proprietarul unei firme din Delaware o firmă din Insulele Seychelles?

Da! Fără nici un fel de probleme.

Poate fi relocată orice firmă în statul Delaware?

Relocarea este o tranzacție destul de complicată, deoarece în cazul acesta nu contează numai legile țării primitoare, Delaware-ului din SUA, ci și cele din țara unde firma a fost înregistrată la origine sau, dacă s-a mai mutat de altundeva în decursul timpului, atunci trebuiesc luate în considerare și legislațiile respective.

Legislația din Delaware, în afara câtorva formalități, nu are cerințe speciale față de firmele care doresc să se stabilească în Delaware. Legile țării permit mutarea liberă în Delaware a aproape oricărei forme de firme acceptate în Statele Unite sau oriunde altundeva în lume.

În plus, trebuie verificate legile din țara de origine de unde firma dorește să se stabilească în Statele Unite. Aici deja putem întâlni cerințele birocratice cărora trebuie să corespundă firma înainte ca să poată părăsi teritoriul țării. Trebuie să fie îndeplinite, de exemplu, cerințele de impozitare din trecut, cerințele rezultate din procedurile cu diferitele direcțiuni statale, respectiv formalitățile în legătură cu cerințele drepturilor firmelor.

Dar, deoarece o asemenea migrație este total necunoscută dreptului continental european, sistemul legal al numeroaselor țări nici nu cunoaște această instituție. Provenind dintr-un asemenea stat, nu se poate începe procedura de mutare, iar firma nu își poate continua activitatea într-o altă locație decât cea de origine.

Migrarea firmelor este în primul rând cunoscută pe teritoriile cu sistem legal anglo-saxon. Este vorba despre o apariție modernă, procedeu pretins de evoluția businessului global, mai ales în ultimele decenii, în țările care oferă condiții avantajoase de impozitare la înregistrarea firmelor. Legile acestor țări fac posibilă libera mișcare a firmelor între anumite teritorii. De exemplu, în insulele Britanice Virgine, codexul nou, care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2005 după o lungă perioadă de tranziție, conține prevederi dezavantajoase. Noua

lege a companiilor a limitat emiterea acțiunilor la purtător. Din acest motiv, multe companii s-au redomiciliat în alte jurisdicții. Noua lege a prevăzut în mod expres mutarea companiilor.

Se pot lăsa moștenire companiile offshore?

În ceea ce privește transmiterea succesorală a dreptului de proprietate asupra acțiunilor, trebuie să luăm în considerare că se poate întâmpla ca numai beneficiarul (clientul) să aibă cunoștință despre existența companiei. De multe ori, nici cei mai apropiați membri ai familiei nu sunt informați despre existența acestui element al afacerii. În acest caz, reprezentantul acționarului nominal se va ocupa de informarea succesorilor desemnați de beneficiar. Trebuie subliniat că **aici vorbim mai ales de succesorul desemnat de beneficiar și nu neapărat de succesorul legal.**

Se pot moșteni acțiunile unei firme din Delaware de un străin, respectiv poate să fie considerată moștenire acțiunea americană?

Da! Acțiunile societății pe acțiuni pot să reprezinte partea din moștenirea unei persoane din străinătate. În cazul

acesta, reglementările aplicabile în procedeul de moștenire sunt legile din țara străină, unde s-a deschis succesiunea.

Poate să funcționeze societatea pe acțiuni din Delaware în așa fel să nu emită acțiuni?

Teoretic, acțiunile trebuiesc emise într-un an de la fondarea firmei. În cazul firmelor offshore din Delaware, acest lucru nu este necesar. Deoarece nu există un control al statului asupra acțiunilor emise, respectiv nu este cerut agentului registrat să controleze emiterea acestor acțiuni sau să depoziteze copiile acestora, persoanele care se ocupă de aceste firme se poartă foarte liber cu emiterea acțiunilor.

Mai precis, înseamnă că nu emit acțiuni și compania poate să funcționeze ani la rând. Adică, formal, compania nu are proprietari. În numeroase cazuri, emiterea de acțiuni se face în cazul în care banca unde s-a deschis un cont va cere să se prezinte un document despre persoanele proprietare (de exemplu copii ale biletelor de acțiuni, registrul acțiunilor, sau procesul verbal despre emiterea acestora). Atunci, desigur, acțiunile pot fi emise și retroactiv.

Lipsa emiterii de acțiuni poate perturba viața firmei. Unul din principalele drepturi ale acționarilor este numirea și

demiterea directorilor. În caz de dispariție fizică a directorilor existenți, compania este pusă în pericol în cazul în care nu sunt acționari care să numească o nouă conducere.

Dacă o firmă românească plătește drepturi de centor pentru firma americană, atunci trebuie să i rețină impozit la sursă în România?

Companiile americane, fiind companii fiscal nerezidente, nu se supun tratamentului de evitare a dublei impozitări. În acest caz, legea aplicabilă este legea internă din România: codul fiscal. Conform acestuia, companiile românești care plătesc redevențe (drepturi de centor, royalties) sunt obligate să rețină la sursă impozit.

Poate să se ocupe o companie din Delaware cu vânzarea-cumpărarea companiilor străine?

O companie americană poate cumpăra și vinde acțiuni la alte companii. Poate fi asociat unic sau coproprietar la firme din România.

Poate cumpăra o firmă din Delaware o firmă românească cu datorii?

Da! O companie din Delaware poate fi avocatul unic al unei companii din România, chiar dacă aceasta are datorii. Compania se transmite cu activ și cu pasiv.

Firma înregistrată în Delaware poate să-și deschidă un cont de broker în afara Statelor Unite? În acest caz, trebuie să plătească impozit pe câștigurile apărute pe acest cont? Compania offshore poate să deschidă conturi de investiții la brokeri din afara SUA?

Legea care reglementează impozitarea câștigului obținut din operațiuni pe bursă este legea țării unde se află bursa (nu brokerul). De obicei, brokerul va reține impozitul aferent tranzacției bursiere.

Este mai bună o firmă offshore din Delaware decât o companie înregistrată, să spunem, în Insulele Britanice Virgine?

Aceasta este o întrebare clasică, care în practică apare în fiecare zi. Este similară cu întrebarea celebră: cine este cea mai frumoasă femeie din lume? După cum se știe, există concursuri menite pentru a oferi un răspuns. Iar cele alese, chiar superbe fiind, tot nu putem spune că ordinea formată ar reflecta o ierarhie mondială obiectivă.

Și între firmele offshore selecția se poate face după mai multe criterii.

Unul dintre acestea este, de exemplu, **prestigiul**. În această privință, se poate spune că, deși este o firmă din Insulele Britanice Virgine, a fost înregistrată pe teritoriul suveran al Marii Britanii și de aceea are un mare prestigiu. Și totuși... Nu poate ajunge prestigiul unei firme înregistrată pe o insulă mică la nivelul **prestigiului unei firme înregistrată într-unul din Statele Unite ale Americii!**

Un alt criteriu ar fi întrebările formale legate de înregistrarea și înscrierea firmei, de complexitatea acesteia, respectiv de costuri. Aici nu găsim diferențe esențiale, deoarece în practică și pe Insulele Britanice Virgine este posibilă doar

emiterea acțiunilor nominale. O diferență esențială între cele două este că o copie după registrul cu directorii firmei trebuie înmănată oficiului de înregistrare ale firmelor de pe Insulele Virgine sau pe teritorii diferite de acestea, pe când legile din statul Delaware nu conțin asemenea prevederi. Pe românește, **compania din Delaware asigură o anonimitate totală a datelor directorilor.**

În privința cheltuielilor nu există mari diferențe. Probabil că în favoarea statului Delaware sunt anumite beneficii, în sensul că întreținerea firmei înregistrate acolo costă cu câteva sute de dolari mai puțin.

Comparația de mai sus, desigur, este destul de subiectivă. În afară de acestea am fi putut lua și diferite alte detalii în discuție. Am dorit doar să arătăm că scopul concret de afaceri, respectiv circumstanțele de realizare, sunt cele decisive pentru o asemenea comparație despre țările și teritoriile care oferă cea mai bună alternativă pentru înregistrarea de firme.

Până când se poate lucra prin firme offshore, respectiv când vor fi acestea interzise definitiv?

Trebuie să recunoaștem, această este una din întrebările preferate ale autorului. De obicei, cei care o pun, obișnuiesc să

se gândească la sfârșitul lumii. După aprecierea noastră, situația nu este nicidecum așa de tragică precum reiese din întrebare. Nu mor caii când vor căinii!

Sunt legale înființarea firmelor offshore și derularea tranzacțiilor de afaceri prin acestea?

Iată o altă întrebare “vedetă”!

Înregistrarea firmelor offshore se poate efectua doar pe baza legilor și legalității acceptate și practicate în țara de înregistrare. Firmă offshore ilegală nu există, deoarece oficiul de înregistrări nu ar emite în acest caz un certificat despre înregistrarea firmei. Și, deoarece scopul celor mai multe întreprinderi de afaceri este continuarea activităților economice, în acest fel o activitate care se îndreaptă spre beneficii este total firească. Aceste firme continuă tranzacții de acest tip dar, față de alte firme, în condiții de impozitare mai avantajoase.

Evident, în cei care pun asemenea întrebări trăiește aceea percepție care este cultivată de numeroase publicații, se poate auzi în numeroase știri, este clamată la televizor și care, cel mai adesea amestecă în aceeași oală firmele offshore cu spălarea de bani și cu ascunderea banilor procurați din activități ilegale.

Pentru realizarea spălării de bani nu este nevoie de o firmă offshore.

Nefiind vorba despre un fenomen ilegal, nici nu este ceva care să se poată interzice nici local, nici la nivel mondial.

Merită să amintim aici acele tendințe de internaționalizare care au ca scop limitarea activităților economice ale firmelor offshore și formulează recomandări în legătură cu acestea. Un rol conducător în formularea recomandărilor îl ocupă comisia competentă a Uniunii Europene. Promovând concepția de competiție de impozitare dăunătoare, aceasta dorește să scoată din cadrul UE aceste firme, deoarece prin impozitarea avantajoasă, se “aspiră” capitalul din statele cu o mai mare impozitare.

Revenim, astfel, la întrebarea până când se poate lucra prin firme offshore. Cu toată considerația pe care o avem pentru UE, ne vedem nevoiți să menționăm încă o dată că nu ne ocupăm cu predicții despre sfârșitul lumii... Dacă totuși insistați, vă recomandăm să vă adresați Mamei Omida, dar noi nu garantăm pentru veridicitate...

Merită să se efectueze tranzacții de afaceri prin firmele offshore?

Firma offshore este o formă de întreprindere asemănătoare cu firmele normale onshore din toată lumea. Din această cauză, înregistrarea și funcționarea este total legală și acest drept nu se împiedică de nici o prevedere. Dar există trei diferențe caracteristice, care le posedă majoritatea firmelor offshore.

Prima dintre ele este poate cea mai cunoscută opiniei publice: **impozitarea avantajoasă**. Pe când impozitarea unei firme onshore este reprezentată de un anumit procent din câștig, care variază de la stat la stat, la majoritatea firmelor offshore aceasta este **o sumă fixă nedepinzând de rulaj**.

A doua caracteristică importantă a firmelor offshore înregistrate și populare este administrația și organizarea formalităților care au legătură cu firma. Cel mai bine pot să simtă și să măsoare diferențele aceia care pun în funcțiune o firmă locală într-o regiune dezvoltată economic a lumii. Raportările, decontările către proprietarii firmelor și relațiile economice și administrative cu statul necesită o foarte mare muncă și, în multe cazuri, consumă sume de bani uriașe. Să ne gândim, de exemplu, numai la sarcinile în plus ale verificării contabilității. Și, deoarece acestor obligații nu pot nici cei mai buni contabili și juriști să le facă față perfect, cine pune la suflet aceste sarcini, mai devreme sau mai târziu va deveni frustrat. La

acele firme offshore unde impozitul anual, taxa sau suma fixă independentă de rulajul anual, sunt în legătură cu administrația și se îndreaptă spre stat, **îndatoririle birocratice sunt mult mai ușoare**. Maximul obligatoriu în astfel de locuri este impozitul fix plătit anual și trimiterea unui scurt raport anual despre proprietarii și/sau managerii firmei.

O a treia diferență, deja amintită, sunt **cheltuielile**. Poate acestea sunt luate în calcul cel mai puțin când un om de afaceri se gândește la înființarea unei firme offshore. Noi recomandăm să se compare rezultatele proiectate ale unei afaceri cu și fără utilizarea companiei offshore. Dacă prin utilizarea companiei offshore se obține un avantaj material care este mai mare decât sumele cheltuite pentru înființarea unei companii offshore, atunci este evident că achiziționarea offshore-ului este o mișcare avantajoasă.

Se pot preda unui trust acțiunile unei societăți pe acțiuni din SUA sau interesele LLC?

Da! Fie acțiunile unei societăți pe acțiuni, fie interesele unei companii cu răspundere limitată, pot fi deținute de un trust înființat în străinătate.

Din punct de vedere al protecției averii, care este cea mai bună soluție: dacă interesele unei LLC din SUA sunt deținute de un trust sau, de exemplu, de o fundație din Panama care se ocupă cu protecția averilor?

Deși protecția averii este intenția ambelor structuri, totuși există o importantă diferență între ele. Trust-ul nu are personalitate juridică, pe când fundația din Panama de protecție a averii are.

Trustul există deja în dreptul anglo-saxon de 800 de ani. Esența este că fondatorul (*Settler*) încheie un acord (*Trust Deed*) cu administratorul averii (*Trustee*) ca, odată cu intrarea în vigoare a înțelegerii, administratorul averii, în sens legal, apare ca proprietar al averii, dar beneficiile nu i se cuvin lui, ci beneficiarilor (*Beneficiaries*). Esența trustului este înțelegerea de drept civil încheiat de cele două persoane, care în numeroase țări nu trebuie înregistrată sau aprobată de către oficialități în acel stat sau teritoriu pe baza legilor cărora s-a înființat trust-ul. Înțelegerea încheiată între cele două părți poate fi și verbală. Fondatorul încetează legal să mai fie proprietarul averii, deși predarea acesteia în mod fizic nu a avut loc, și dacă la acesta

adăugăm condițiile serioase scrise în contract, atunci se vede bine că această cedare a averii este numai formală.

Trustul are numeroase variante, corespunzător înțelegerii survenite între părți. Contractul trustului modern astăzi se formulează în scris și această înțelegere ajunge la un profesionist (avocat, notar, operator de averi) și este păstrată în depozit. Acesta este cel care, dacă survin anumite evenimente, (de exemplu fondatorul decedează, sau beneficiarii împlinesc o anumită vârstă) pornește o anumită procedură pentru împărțirea averii.

Esența trustului este dificil de înțeles și de perceput unei persoane care provine dintr-o țară care nu este anglo-saxonă. Este vorba despre o soluție total străină de sistemul legal al țărilor continentale europene, de practica judiciară sau de o înțelegere de drept civil la care nu se asociază cu o aprobare de stat, înregistrare și recunoaștere legală. Forțarea este limitată în aceste state. Astfel, contractul unei înțelegeri de numai câteva pagini poate pune părțile acestuia în fața numeroaselor dificultăți.

Cerință a timpului modern și a vieții comerciale, fundația de protecție a averii este o formă mult mai convenabilă care în ziua de astăzi se poate înființa în numeroase țări. Astfel de fundații offshore de protecție a

averii se pot înființa în Liechtenstein, Panama, Bahamas, Saint Vincent, Republica Dominicană sau Antilele Olandeze

Avantajul față de trust-urile prezentate mai sus este că **la înregistrare ia naștere o persoană juridică**. Fondatorul acestei persoane juridice poate fi orice persoană sau firmă, inclusiv firmă offshore. Fundația nu are proprietari decât beneficiarii (*Beneficiaries*), așa încât averea fundației nu poate fi legată de proprietari concreți. Conducerea fundației se face de corpul împuternicit – să-l numim curator - (*Foundation Council*), care trebuie să fie alcătuit din cel puțin trei persoane sau o firmă.

Fundația din Panama poate să continue activități de gestionarea averii, deci poate cumpăra titluri de valori, poate să întrețină conturi de bancă, poate să fie proprietarul imobilelor, dar nu pot să desfășoare, de exemplu, activități de comerț sau furnizare de servicii. Legile panameze exclud aceasta tocmai pentru ca averea obținută din alte activități economice să nu fie expusă riscurilor comerțului. Legea nu interzice, însă, ca fundația să fie proprietar 100% a unei societăți care efectuează tranzacții comerciale.

Deci, dacă comparăm trust-ul cu fundația panameză, atunci se poate spune că fundația este mai actuală și o formă care își realizează mai bine scopurile de protejarea averii pentru

că este persoană juridică, înființarea a avut loc prin recunoaștere, înregistrare statală, și nu numai printr-o înțelegere între părți de drept civil.

În ambele cazuri este însă adevărat că, pentru o activitate cu efect optim, înființarea juridică nu este suficientă în sine. Pentru aceasta este nevoie de persoane specializate, care în anumite cazuri reprezintă ori trust-ul, ori fundația de protecție a averii.

Poate să împuternicească offshore-ul de tip LLC un cetățean român pentru a constitui o societate subsidiară în România?

Da! Firma americană poate să emită astfel de împuterniciri. Cercul oamenilor împuterniciți nu este limitat de legea companiilor cu răspundere limitată.

Împuternicirile sunt emise de către managerii firmei (întrucât firma este condusă de manageri) sau membrii firmei, asociații (*members*). Printre cei împuterniciți pot să fie persoane din SUA sau persoane cu altă cetățenie. Denumirea de “persoană” este aici folosită în cel mai larg înțeles al cuvântului, deci nu este vorba doar despre persoane fizice, ci și de companii, asociații, alianțe, trust-uri, etc.

Împuternicirile de acest tip sunt de mai multe feluri. Așa este de exemplu împuternicirea pentru o anumită persoană și un eveniment determinat.

În ce privește înființarea unei firme în străinătate, este recomandabil un avocat local. Este o situație frecventă când o companie americană devine asociat sau acționar al unei companii în străinătate. În acest caz, actele constitutive ale firmei care se va înființa vor fi semnate de către persoanele împuternicite. Toate actele pentru înființarea companiei vor fi făcute de către împuterniciți în numele și pe seama companiei americane.

Poate offshore-ul LLC din Delaware să dea în chirie mijloace de producție, mașini și echipamente?

Da! Firma înregistrată în SUA are dreptul de a închiria mașini și mijloace de producție și în acest fel să își utilizeze averea. Printre cei care închiriază se pot afla nu numai persoane și firme din America, ci și din orice altă țară. Compania Americană cu Răspundere Limitată este îndreptățită să-și închirieze mijloacele de producție de acest fel în oricare țară a lumii. Desigur, cei care închiriază trebuie să ia în considerare

legile și reglementările țării unde sunt folosite aceste mijloace sau țara în care aceste lucruri se află.

Totodată, cel care închiriază trebuie să procedeze precaut, să cerceteze dacă persoana străină își creează prin aceasta un sediu secundar în respectiva țară prin faptul că exploatează mașini și mijloace de producție.

În mod asemănător trebuie procedat și în cazul în care compania cu răspundere limitată din SUA cumpără aceste mașini din țara țintă. Atunci, formal, nu trebuie să le introducă în țară, dar totuși trebuie clarificat dacă nu intră în contradicție cu reglementările vamale ale acesteia. Trebuie să se ia în considerare și faptul că, prin cumpărare, în cele mai multe state din UE se primește o factură cu suma netă, care conține TVA și, deoarece nu are dreptul de scăderea impozitului și/sau nu o transportă de pe teritoriul UE, nu primește TVA-ul înapoi.

Compania înregistrată din Delaware poate să se ocupe cu intermedierea forței de muncă și cu închirieri?

Da! Ca și în cazul altor activități, firma înregistrată în Delaware poate să se ocupe și cu acestea, presupunând că regulamentul de bază nu interzice acest lucru. Intermedierea

forței de muncă și închirierea nu reprezintă doar o activitate internă, doar pe teritoriul unui stat, ci se poate desfășura peste granițe, regiuni și este în relație cu migrarea globală a forței de muncă.

Întrebarea care se pune nu este dacă firma din Delaware se poate ocupa cu acestea, ci dacă legile țărilor vizate fac acest lucru posibil. În numeroase state, inclusiv România, intermedierea pe piața forței de muncă sunt posibile doar prin îndeplinirea anumitor obligații și pe baza obținerii unor autorizații care stipulează condiții speciale.

Dacă firma din Delaware îndeplinește aceste cerințe din țara unde se va presta munca sau țara intermediarii, atunci i se va deschide un sediu secundar și va trebui să plătească impozit. Reglementările în legătură cu impozitarea forței de muncă intermediare trebuie examinate cu atenție. La clasică intermediere, este mai puțin caracteristic faptul că muncitorul se adresează intermediarului cu întrebări despre impozitare. Dar forța de muncă închiriată este îndrituită să aștepte ajutorul direcțiunii (mai ales dacă este vorba despre un contract pe termen lung) în legătură cu probleme de impozit, asigurări de sănătate și asigurări sociale.

În totalitate, aici este nevoie de o analiză complexă, extinsă pe mai multe țări și regiuni ca să putem stabili: merită,

totuși, să se desfășoare intermedierea forței de muncă și închirierea prin firmele offshore?